

WIJ WILLEM ALEXANDER,
BIJ DE GRATIE GODS,
KONING DER NEDERLANDEN,
PRINS VAN ORANJE-NASSAU,
ENZ. ENZ. ENZ.

(consultatieversie 8aug16)

Wet van (datum) tot wijziging van de Wet milieubeheer in verband met de implementatie van Richtlijn (EU) 2015/1513 van het Europees Parlement en de Raad van 9 september 2015 tot wijziging van Richtlijn 98/70/EG betreffende de kwaliteit van benzine en dieselbrandstof en tot wijziging van Richtlijn 2009/28/EG ter bevordering van het gebruik van energie uit hernieuwbare bronnen alsmede in verband met de operationalisering van de reductieverplichting uit Richtlijn 98/70/EG betreffende de kwaliteit van benzine en dieselbrandstof

Allen, die deze zullen zien of horen lezen, saluut! doen te weten:
Alzo Wij in overweging genomen hebben dat het wenselijk is om in verband met de implementatie van Richtlijn (EU) 2015/1513 van het Europees Parlement en de Raad van 9 september 2015 tot wijziging van Richtlijn 98/70/EG betreffende de kwaliteit van benzine en dieselbrandstof en tot wijziging van Richtlijn 2009/28/EG ter bevordering van het gebruik van energie uit hernieuwbare bronnen alsmede in verband met de operationalisering van de reductieverplichting uit Richtlijn 98/70/EG betreffende de kwaliteit van benzine en dieselbrandstof de Wet milieubeheer te wijzigen;
Zo is het, dat Wij, de Afdeling advisering van de Raad van State gehoord, en met gemeen overleg der Staten-Generaal, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan bij deze:

ARTIKEL I

De Wet milieubeheer wordt als volgt gewijzigd:

A

In artikel 2.2 wordt "titel 9.7" vervangen door: titels 9.7 en 9.8.

B

Artikel 9.7.1.1 wordt als volgt gewijzigd:

1. De begripsomschrijving "benzine" komt te luiden:

benzine: ongelode lichte olie als bedoeld in artikel 26, tweede lid, van de Wet op de accijns en andere minerale oliën die op grond van artikel 28 van die wet voor het gelijkwaardige tarief van ongelode lichte olie aan de accijns onderworpen zijn;

2. De begripsomschrijving "diesel" komt te luiden:

diesel: gasolie als bedoeld in artikel 26, vierde lid, van de Wet op de accijns en andere minerale oliën die op grond van artikel 28 van die wet voor het gelijkwaardige tarief van gasolie aan de accijns onderworpen zijn;

3. De begripsomschrijving "hernieuwbare brandstof" komt te luiden:

hernieuwbare brandstof: andere brandstof dan biobrandstof, geproduceerd met behulp van energie die afkomstig is van andere hernieuwbare bronnen dan biomassa en die in de vervoersector wordt gebruikt;

4. In de begripsomschrijving "importeur" wordt "benzine, diesel, vloeibare biobrandstof of vloeibare hernieuwbare brandstof" vervangen door: benzine of diesel.

5. In de begripsomschrijving "inboek" komt het vierde onderdeel te luiden:

4°. elektriciteit levert aan wegvoertuigen in Nederland of gasvormige biobrandstof levert aan vervoer in Nederland.

6. In de begripsomschrijving "jaarverplichting" wordt "aantal" vervangen door: aantal per soort.

7. In de begripsomschrijving "leverancier tot eindverbruik" wordt "benzine, diesel, vloeibare biobrandstof of vloeibare hernieuwbare brandstof" vervangen door: benzine of diesel.

8. De begripsomschrijving "leveren aan de Nederlandse markt voor vervoer" komt te luiden:

leveren aan de Nederlandse markt voor vervoer: uitslag tot verbruik als bedoeld in artikel 2 van de Wet op de accijns aan vervoer dan wel leveren door een houder van een vergunning voor een accijnsgoederenplaats als bedoeld in artikel 1a, eerste lid, onderdeel b, van de Wet op de accijns aan een andere houder van een vergunning voor een accijnsgoederenplaats.

9. De begripsomschrijving "leveren tot eindverbruik" komt te luiden:

leveren tot eindverbruik: uitslag tot verbruik als bedoeld in artikel 2 van de Wet op de accijns, aan de bestemmingen, bedoeld in artikel 9.8.1.2;

C

In artikel 9.7.1.1. komt de begripsomschrijving "leveren aan de Nederlandse markt voor vervoer" te luiden:

leveren aan de Nederlandse markt voor vervoer: uitslag tot verbruik als bedoeld in artikel 2 van de Wet op de accijns aan vervoer.

D

Artikel 9.7.1.3 vervalt.

E

Artikel 9.7.2.1 wordt als volgt gewijzigd:

1. Voor de tekst wordt de aanduiding "1." geplaatst.
2. In het eerste lid wordt "aantal" vervangen door "aantal per soort" en "aan wegvoertuigen of spoorvoertuigen in Nederland geleverde benzine, diesel, vloeibare biobrandstof of vloeibare hernieuwbare brandstof" vervangen door "in Nederland geleverde benzine en diesel".
3. Er wordt een lid toegevoegd, luidende:
 2. Bij algemene maatregel van bestuur worden voor de toepassing van het eerste lid eisen gesteld aan het aantal per soort hernieuwbare brandstofeenheden.

F

Artikel 9.7.2.3 wordt als volgt gewijzigd:

1. In het eerste lid wordt "aan wegvoertuigen of spoorvoertuigen in Nederland geleverde hoeveelheid benzine, diesel, vloeibare biobrandstof of vloeibare hernieuwbare brandstof" vervangen door: "in Nederland geleverde benzine en diesel".
2. De leden twee tot en met vier worden vernummerd tot drie tot en met vijf.
3. Na het eerste lid wordt een lid ingevoegd, luidende:
 2. Voor de toepassing van het eerste lid wordt een hoeveelheid benzine en diesel beschouwd als geleverd tot eindverbruik, tenzij de leverancier tot eindverbruik aantoonst dat die hoeveelheid is uitgeslagen tot verbruik aan andere bestemmingen.
4. In het derde lid (nieuw) wordt "aan wegvoertuigen of spoorvoertuigen in Nederland geleverde hoeveelheid benzine, diesel, vloeibare biobrandstof of vloeibare hernieuwbare brandstof" vervangen door: "in Nederland geleverde benzine en diesel".

G

Artikel 9.7.2.4 wordt als volgt gewijzigd:

1. In het eerste en tweede lid wordt "aan wegvoertuigen of spoorvoertuigen in Nederland geleverde hoeveelheid benzine, diesel, vloeibare biobrandstof of vloeibare hernieuwbare brandstof" telkens vervangen door: "in Nederland geleverde benzine en diesel".
2. In het tweede lid wordt "benzine, diesel, vloeibare biobrandstof of vloeibare hernieuwbare brandstof" vervangen door: "benzine en diesel".

H

Artikel 9.7.2.5 wordt als volgt gewijzigd:

1. In het eerste lid wordt "aantal" telkens vervangen door: aantal per soort.
2. Het tweede en derde lid worden vernummerd tot derde en vijfde lid.
3. Er wordt een lid toegevoegd, luidende:
 2. Bij algemene maatregel van bestuur worden regels gesteld over de afschrijving van de soort hernieuwbare brandstofeenheden, bedoeld in het eerste lid, onderdeel b.
3. Het derde lid (nieuw) komt te luiden:
 3. Indien toepassing van artikel 9.7.2.4, tweede lid, leidt tot een verhoging van de jaarverplichting voor het betrokken kalenderjaar, schrijft het bestuur van de emissieautoriteit met inachtneming van het bepaalde in het tweede lid het aantal per soort hernieuwbare brandstofeenheden dat overeenkomt met die verhoging af van de rekening van de leverancier tot eindverbruik.
4. Er wordt een lid toegevoegd, luidende:
 4. Indien toepassing van artikel 9.7.2.4, tweede lid, leidt tot een verlaging van de jaarverplichting voor het betrokken kalenderjaar, schrijft het bestuur van de emissieautoriteit, met inachtneming van het bepaalde in het tweede lid, het aantal en de soort hernieuwbare brandstofeenheden dat overeenkomt met die verlaging bij op de rekening van de leverancier tot eindverbruik. Het bestuur van de emissieautoriteit houdt hierbij rekening met het bepaalde in artikel 9.7.5.6.
5. In het vijfde lid (nieuw) wordt "aantal" vervangen door "aantal en de soort" en "tweede lid" vervangen door "derde lid".

I

Artikel 9.7.3.1. wordt als volgt gewijzigd:

1. Voor de tekst wordt de aanduiding "2." geplaatst.
2. Er wordt een lid toegevoegd, luidende:
 1. Er worden drie soorten hernieuwbare brandstofeenheid onderscheiden:
 - a. een hernieuwbare brandstofeenheid conventioneel;
 - b. een hernieuwbare brandstofeenheid geavanceerd;
 - c. een hernieuwbare brandstofeenheid overig.

J

In artikel 9.7.3.2 wordt na "register" de zinsnede ", bedoeld in de paragraaf 9.7.5 en 9.8.4," toegevoegd.

K

Artikel 9.7.3.4. wordt als volgt gewijzigd:

1. Voor de tekst wordt de aanduiding "1." geplaatst.
2. Er wordt een lid toegevoegd, luidende:

2. Overdracht van een of meerdere hernieuwbare brandstofeenheden is niet toegestaan indien na toepassing van het bepaalde in de artikelen 9.7.2.5 of 9.7.4.13 het aantal hernieuwbare brandstofeenheden conventioneel, geavanceerd of overig op een rekening minder is dan nul.

L

Artikel 9.7.4.1, eerste lid, wordt als volgt gewijzigd:

1. In onderdeel c, vervalt "vloeibare" en wordt ", of" aan het einde van het onderdeel vervangen door een puntkomma.
2. Na onderdeel c wordt een onderdeel toegevoegd, luidende:
 - d. vervoer in Nederland geleverde gasvormige hernieuwbare brandstof die voldoet aan artikel 9.7.4.4, of.
3. Onderdeel d wordt verletterd tot e.

M

Artikel 9.7.4.2 wordt als volgt gewijzigd:

1. In onderdeel a vervalt "en".
2. In onderdeel b wordt de punt aan het einde van de zinsnede vervangen door: , en.
3. Er wordt een onderdeel toegevoegd, luidende:
 - c. voldoet aan bij of krachtens algemene maatregel van bestuur gestelde eisen.

N

In artikel 9.7.4.4, eerste en tweede lid, vervalt "vloeibare".

O

In artikel 9.7.4.5, eerste lid, onderdeel d, vervalt "vloeibare".

P

Artikel 9.7.4.6, eerste lid, komt te luiden:

1. Het bestuur van de emissieautoriteit schrijft voor één gigajoule energie-inhoud hernieuwbare energie vervoer die is ingeboekt in het register:
 - a. één hernieuwbare brandstofeenheid conventioneel bij op de rekening van de inboeker, indien de geleverde biobrandstof is geproduceerd uit granen en andere zetmeelrijke gewassen, suikers en oliegewassen en uit gewassen die als hoofdgewas primair voor energiedoeleinden op landbouwgrond worden geteeld;
 - b. één hernieuwbare brandstofeenheid geavanceerd bij op de rekening van de inboeker, indien de geleverde brandstof is geproduceerd uit grondstoffen en

- brandstoffen als bedoeld in bijlage IX, deel A, van de richtlijn hernieuwbare energie;
- c. één hernieuwbare brandstofeenheid overig bij op de rekening van de inboeker, indien de geleverde biobrandstof is geproduceerd uit grondstoffen als bedoeld in bijlage IX, deel B, van de richtlijn hernieuwbare energie of uit andere stoffen dan genoemd in onderdelen a en b, dan wel voor aan wegvoertuigen geleverde elektriciteit.

Q

In artikel 9.7.4.7, eerste lid, wordt "aantal" vervangen door: aantal per soort.

R

Artikel 9.7.4.8 vervalt.

S

In artikel 9.7.4.12, eerste lid, onderdeel b, vervalt "9.7.4.8, tweede lid,".

T

Artikel 9.7.4.13 wordt als volgt gewijzigd:

1. In het eerste lid vervalt "of de factor, bedoeld in artikel 9.7.4.8".
2. In het tweede lid wordt "teveel" telkens vervangen door "te veel" en "aantal" vervangen door "aantal per soort".
3. Het derde en vierde lid worden vernummerd tot vierde en vijfde lid.
4. Er wordt een lid toegevoegd, luidende:

3. Indien uit de vaststelling, bedoeld in het eerste lid, volgt dat de inboeker te weinig hernieuwbare brandstofeenheden heeft ontvangen voor de ingeboekte hoeveelheid hernieuwbare energie vervoer, wordt het aantal per soort hernieuwbare brandstofeenheden dat die inboeker te weinig heeft ontvangen, bijgeschreven van de rekening van die inboeker. Het bestuur van de emissieautoriteit houdt hierbij rekening met het bepaalde in artikel 9.7.5.6,

5. In het vierde lid (nieuw) wordt "tweede lid" vervangen door: tweede en derde lid.

U

Artikel 9.7.5.6 wordt als volgt gewijzigd:

1. In het eerste lid wordt "aantal" vervangen door: aantal per soort.
2. Het derde lid wordt vernummerd tot vierde lid.
3. Het derde lid (nieuw) komt te luiden:

3. Voor zover de leverancier tot eindverbruik, de inboeker of de onderneming, bedoeld in artikel 9.7.5.3, derde lid, tevens een reductieverplichting heeft als bedoeld in artikel 9.8.2.1, eerste lid, gelden de in het tweede lid bedoelde regels eerst dan nadat het

bestuur van de emissieautoriteit toepassing heeft gegeven aan artikel 9.8.2.5, eerste lid, onderdeel b.

V

Artikelen 9.7.6.1 komt te luiden:

Artikel 9.7.6.1

Indien na toepassing van artikel 9.7.5.6 zoals deze luidde direct voor inwerkingtreding van onderhavig artikel een aantal hernieuwbare brandstofeenheden is gespaard, schrijft het bestuur van de emissieautoriteit deze hernieuwbare brandstofeenheden bij op de rekening van de leverancier tot eindverbruik als hernieuwbare brandstofeenheden conventioneel als bedoeld in artikel 9.7.4.6, eerste lid, onderdeel a.

W

Artikel 9.7.6.2 vervalt.

X

Artikel 9.7.6.3 wordt als volgt gewijzigd:

1. In het eerste lid wordt "het aantal hernieuwbare brandstofeenheden" vervangen door: het aantal hernieuwbare brandstofeenheden conventioneel.
2. Het tweede lid wordt vernummerd tot derde lid.
3. Er wordt een lid toegevoegd, luidende:

2. Indien een inboeker die geregistreerde als bedoeld in artikel 1 van het Besluit hernieuwbare energie vervoer was, naar het oordeel van het bestuur van de emissieautoriteit in enig kalenderjaar niet heeft voldaan aan zijn verplichting op grond van artikel 6, 6b of 6c van dat besluit, kan het bestuur tot vijf jaar na dat kalenderjaar het aantal hernieuwbare brandstofeenheden conventioneel dat overeenkomt met de hoeveelheid energie waarvoor de geregistreerde ten onrechte biotickets als bedoeld in artikel 1 van het Besluit hernieuwbare energie vervoer in eigendom heeft overgedragen of in zijn administratieve voorraad van zijn biobrandstoffenbalans als bedoeld in artikel 4 van de Regeling hernieuwbare energie vervoer had, afschrijven van de rekening van die inboeker.

4. In het derde lid (nieuw) wordt "derde lid" vervangen door: vijfde lid.

Y

Na titel 9.7. wordt een titel ingevoegd, luidende:

Titel 9.8. Rapportage- en reductieverplichting vervoersemisies

§ 9.8.1. Algemeen

Artikel 9.8.1.1

In deze titel en de daarop berustende bepalingen wordt verstaan onder:

benzine: ongelode lichte olie als bedoeld in artikel 26, tweede lid, van de Wet op de accijns en andere minerale oliën die op grond van artikel 28 van die wet voor het gelijkwaardige tarief van ongelode lichte olie aan de accijns onderworpen zijn;

beterere fossiele brandstof: brandstof van fossiele herkomst met een broeikasgasemissie gedurende de levenscyclus die ten minste zes procent lager is dan de in bijlage II van richtlijn (EU) 2015/652 bedoelde uitgangsnorm voor brandstoffen;

biobrandstoffen: biobrandstoffen als bedoeld in artikel 2, onderdeel i, van richtlijn nr. 2009/28/EG van het Europees Parlement en de Raad van 23 april 2009 ter bevordering van het gebruik van energie uit hernieuwbare bronnen en houdende wijziging van en intrekking van Richtlijn 2001/77/EG en Richtlijn 2003/30/EG (Pb EU L 140);

broeikasgasemissies gedurende de levenscyclus: broeikasgasemissies gedurende de levenscyclus als bedoeld in artikel 2, onderdeel 6, van richtlijn 98/70/EG;

diesel: gasolie als bedoeld in artikel 26, vierde lid, van de Wet op de accijns en andere minerale oliën die op grond van artikel 28 van die wet voor het gelijkwaardige tarief van gasolie aan de accijns onderworpen zijn;

eenheid energie: energie-inhoud van de brandstof als bedoeld in bijlage I, deel 1, onderdeel 3, sub c, van richtlijn (EU) 2015/652;

exploitatie-reductie-eenheid: eenheid als bedoeld in artikel 9.8.3.1;

hernieuwbare brandstof-eenheid: hernieuwbare brandstof-eenheid als bedoeld in artikel 9.7.3.1, eerste lid;

importeur: onderneming die benzine of diesel invoert in Nederland, maar geen houder van een vergunning voor een accijnsgoederenplaats als bedoeld in artikel 1a, eerste lid, onderdeel b, van de Wet op de accijns voor minerale oliën als bedoeld in artikel 25 van die wet of geregistreerde geadresseerde als bedoeld in artikel 1a, eerste lid, onderdeel l, van die wet voor minerale oliën als bedoeld in artikel 25 van die wet is;

overboekfaciliteit: eigenschap van een rekening in het register die de overboeking van een hernieuwbare brandstof-eenheid mogelijk maakt;

rapportageplichtige: houder van een vergunning voor een accijnsgoederenplaats als bedoeld in artikel 1a, eerste lid, onderdeel b, van de Wet op de accijns, of geregistreerde geadresseerde als bedoeld in artikel 1a, eerste lid, onderdeel l, van die wet, die brandstoffen uitslaat tot vervoersverbruik, of importeur;

reductieverplichting: verplichting als bedoeld in artikel 9.8.2.1, eerste lid;

reductieverplichtingfaciliteit: eigenschap van een rekening in het register die een

rapportageplichtige ingevolge artikel 9.8.2.2 heeft om aan zijn reductieverplichting te voldoen;

register: register rapportage- en reductieverplichting vervoersemissies als bedoeld in artikel 9.8.4.1;

richtlijn 98/70/EG: richtlijn nr. 98/70/EG van het Europees Parlement en de Raad van de Europese Unie van 13 oktober 1998 betreffende de kwaliteit van benzine en van dieselbrandstof en tot wijziging van Richtlijn 93/12/EEG van de Raad (PbEG L 350);

richtlijn (EU) 2015/652: richtlijn (EU) 2015/652 van de Raad van 20 april 2015 tot vaststelling van berekeningsmethoden en rapportageverplichtingen overeenkomstig Richtlijn 98/70/EG van het Europees Parlement en de Raad betreffende de kwaliteit van benzine en van dieselbrandstof (PbEU L 107).

uitslag tot vervoersverbruik: uitslag tot verbruik als bedoeld in artikel 2 van de Wet op de accijns, aan de bestemmingen, bedoeld in artikel 9.8.1.2;

Artikel 9.8.1.2

Deze titel is van toepassing op brandstoffen en energie voor:

- a. wegvoertuigen;
- b. niet voor de weg bestemde mobiele machines;
- c. landbouwtrekkers;
- d. bosbouwmachines, en
- e. pleziervaartuigen, niet zijnde zeeschepen, wanneer die niet op zee varen.

Artikel 9.8.1.3

Bij of krachtens algemene maatregel van bestuur kunnen categorieën rapportageplichtigen worden aangewezen waarop de in deze titel opgenomen bepalingen niet van toepassing zijn.

Artikel 9.8.1.4

De rijksbelastingdienst verstrekt op verzoek van het bestuur van de emissieautoriteit de bij ministeriële regeling vast te stellen gegevens, voor zover die gegevens voor de uitvoering van deze titel noodzakelijk zijn.

§ 9.8.2. Rapportage- en reductieverplichting

Artikel 9.8.2.1

1. De rapportageplichtige vermindert de broeikasgasemissies gedurende de levenscyclus per eenheid energie van de door hem tot vervoersverbruik uitgeslagen hoeveelheid benzine en diesel voor enig kalenderjaar met een bij algemene maatregel van bestuur vast te stellen percentage ten opzichte van de in bijlage II van richtlijn (EU) 2015/652 bedoelde uitgangsnorm voor brandstoffen.
2. De rapportageplichtige voldoet aan zijn reductieverplichting, bedoeld in het eerste lid,

met de inzet van hernieuwbare brandstofeenheden, exploitatiereductie-eenheden of betere fossiele brandstof.

3. Bij algemene maatregel van bestuur worden nadere regels gesteld met betrekking tot het in het eerste lid genoemde kalenderjaar.

Artikel 9.8.2.2

De rapportageplichtige heeft een rekening met reductieverplichtingfaciliteit in het register.

Artikel 9.8.2.3

1. De rapportageplichtige voert voor 1 maart van enig kalenderjaar op zijn rekening met reductieverplichtingfaciliteit in het register de gegevens in over de door hem in het direct aan die datum voorafgaande kalenderjaar tot vervoersverbruik uitgeslagen hoeveelheid benzine, diesel en betere fossiele brandstof.
2. Voor de toepassing van het eerste lid wordt een hoeveelheid benzine, diesel en betere fossiele brandstof beschouwd als uitgeslagen tot vervoersverbruik, tenzij de rapportageplichtige aantoont dat die hoeveelheid is uitgeslagen tot verbruik aan andere bestemmingen.
3. Voor de toepassing van het eerste lid wordt een hoeveelheid benzine of diesel die is uitgeslagen tot vervoersverbruik, niet aangemerkt als een betere fossiele brandstof, tenzij de rapportageplichtige het tegendeel aantoont.
4. Wijzigingen in de voor enig kalenderjaar op zijn rekening ingevoerde hoeveelheid tot vervoersverbruik uitgeslagen benzine, diesel en betere fossiele brandstof na de datum, bedoeld in het eerste lid, meldt de rapportageplichtige aan het bestuur van de emissieautoriteit.
5. Bij ministeriële regeling worden de bij het invoeren op de rekening te vermelden gegevens bepaald.
6. Bij of krachtens algemene maatregel van bestuur kunnen regels worden gesteld voor het aantonen van het bepaalde in het tweede en derde lid.
7. De gegevens, bedoeld in het tweede en derde lid, en de onderliggende stukken worden door de rapportageplichtige bewaard tot ten minste vijf jaar na afloop van het kalenderjaar waarop die gegevens betrekking hebben.

Artikel 9.8.2.4

1. Indien een rapportageplichtige de door hem in enig kalenderjaar tot vervoersverbruik uitgeslagen benzine, diesel en betere fossiele brandstof niet voor 1 maart van het daaropvolgende kalenderjaar heeft ingevoerd op zijn rekening, kan het bestuur van de emissieautoriteit die hoeveelheid ambtshalve vaststellen.
2. Indien een rapportageplichtige de door hem in enig kalenderjaar tot vervoersverbruik uitgeslagen benzine, diesel en betere fossiele brandstof niet juist heeft ingevoerd op zijn rekening, kan het bestuur van de emissieautoriteit tot vijf jaar na dat kalenderjaar de juiste hoeveelheid benzine, diesel en betere fossiele brandstof ambtshalve vaststellen.
3. Bij algemene maatregel van bestuur worden nadere regels gesteld over de toepassing van het eerste en tweede lid.

Artikel 9.8.2.5

1. Op 1 april van enig kalenderjaar:
 - a. heeft de rapportageplichtige ten minste het aantal per soort hernieuwbare brandstofeenheden of exploitatiereductie-eenheden op zijn rekening, en
 - b. schrijft het bestuur van de emissieautoriteit van de rekening van de rapportageplichtige het aantal per soort hernieuwbare brandstofeenheden of exploitatiereductie-eenheden af,dat overeenkomt met de voor die rapportageplichtige voor het direct aan die datum voorafgaande kalenderjaar geldende reductieverplichting.
2. Bij algemene maatregel van bestuur worden regels gesteld over de afschrijving van het aantal per soort hernieuwbare brandstofeenheden en exploitatiereductie-eenheden, bedoeld in het eerste lid, onderdeel b.
3. Indien toepassing van artikel 9.8.2.4, tweede lid, leidt tot een verhoging van de reductieverplichting voor het betrokken kalenderjaar, schrijft het bestuur van de emissieautoriteit met inachtneming van het bepaalde in het tweede lid het aantal per soort hernieuwbare brandstofeenheden dat overeenkomt met die verhoging af van de rekening van de rapportageplichtige.
4. Indien toepassing van artikel 9.8.2.4, tweede lid, leidt tot een verlaging van de reductieverplichting voor het betrokken kalenderjaar en de rapportageplichtige met hernieuwbare brandstofeenheden aan zijn reductieverplichting voldaan heeft, schrijft het bestuur van de emissieautoriteit met inachtneming van het bepaalde in het tweede lid het aantal en de soort hernieuwbare brandstofeenheden dat overeenkomt met die verlaging bij van de rekening van de rapportageplichtige.
5. Indien het aantal per soort hernieuwbare brandstofeenheden op de rekening van de rapportageplichtige als gevolg van de toepassing van het eerste of derde lid minder is dan nul, vult hij het tekort aan voor 1 april volgend op het kalenderjaar waarin het tekort is ontstaan.

§ 9.8.3. Exploitatiereductie-eenheden en hernieuwbare brandstofeenheden

Artikel 9.8.3.1

Een exploitatiereductie-eenheid vertegenwoordigt een bijdrage aan de reductieverplichting van één kilogram kooldioxide-equivalent.

Artikel 9.8.3.2

Bij of krachtens algemene maatregel van bestuur worden regels gesteld over de verkrijging van exploitatiereductie-eenheden door de rapportageplichtige.

Artikel 9.8.3.3

Exploitatiereductie-eenheden mogen niet worden gespaard.

Artikel 9.8.3.4

Het bestuur van de emissieautoriteit stelt jaarlijks de broeikasgasemissiereductiebijdrage vast van de hernieuwbare brandstofeenheid voor het behalen van de reductieverplichting, op basis van bij algemene regels van bestuur vast te stellen gegevens.

Artikel 9.8.3.5

De artikelen 9.7.3.3 tot en met 9.7.3.7 zijn van overeenkomstige toepassing.

§ 9.8.4. Register rapportage- en reductieverplichting vervoersemissies

Artikel 9.8.4.1

1. Er is een elektronisch register rapportage- en reductieverplichting vervoersemissies.
2. Het register wordt beheerd door de emissieautoriteit.
3. Het register bestaat uit de rekeningen, bedoeld in artikel 9.8.4.3.

Artikel 9.8.4.2

1. Bij ministeriële regeling worden regels gesteld over de werking, organisatie, beschikbaarheid en beveiliging van het register.
2. Het bestuur van de emissieautoriteit kan voorwaarden voor het gebruik van het register vaststellen.

Artikel 9.8.4.3

1. Het bestuur van de emissieautoriteit opent op verzoek van de rapportageplichtige op diens naam een rekening met reductieverplichtingfaciliteit en met overboekfaciliteit.
2. Het bestuur van de emissieautoriteit opent op naam van een onderneming niet meer dan één rekening.
3. Bij ministeriële regeling worden regels gesteld over het openen, bijhouden en beheer van de rekeningen.

Artikel 9.8.4.4

1. Het bestuur van de emissieautoriteit kan bij een vermoeden van fraude of misbruik of indien niet wordt voldaan aan de bij of krachtens deze titel gestelde eisen voor het hebben van een rekening in het register of voor het gebruik van die rekening:
 - a. weigeren een rekening te openen;
 - b. een rekening of een faciliteit van die rekening blokkeren;
 - c. een rekening opheffen.
2. Het bestuur van de emissieautoriteit kan op verzoek van de rekeninghouder een rekening opheffen.
3. Bij algemene maatregel van bestuur worden nadere regels gesteld over de toepassing van het eerste lid en kunnen regels worden gesteld over de toepassing van het tweede lid.
4. De hernieuwbare brandstofeenheden en exploitatiereductie-eenheden op een opgeheven rekening vervallen van rechtswege.

Artikel 9.8.4.5

1. Bij ministeriële regeling kan worden bepaald dat voor het openen en bijhouden van een rekening bedoeld in artikel 9.8.4.3, eerste lid, een vergoeding verschuldigd is

- overeenkomstig de bij die regeling te stellen regels.
2. Bij de regeling, bedoeld in het eerste lid:
 - a. wordt de hoogte van de vergoeding vastgesteld, welke niet hoger is dan noodzakelijk is ter dekking van de ten laste van de emissieautoriteit komende kosten van het verrichten van werkzaamheden waarvoor de vergoeding is verschuldigd, en
 - b. worden regels gesteld omtrent de wijze waarop de vergoeding wordt betaald.

Artikel 9.8.4.6

1. Van het aantal per soort hernieuwbare brandstofeenheden op 1 april van enig kalenderjaar op de rekening van een rapportageplichtige nadat het bestuur van de emissieautoriteit toepassing heeft gegeven aan artikel 9.8.2.5, eerste lid, onderdeel b, wordt een gedeelte gespaard ten behoeve van het direct daaropvolgende kalenderjaar, met inachtneming van het bepaalde in artikel 9.7.5.6, eerste tot en met derde lid.
2. Bij algemene maatregel van bestuur worden regels gesteld omtrent het gedeelte, bedoeld in het eerste lid.
3. De hernieuwbare brandstofeenheden die niet worden gespaard, vervallen van rechtswege.

§ 9.8.5. Overgangsbepalingen

Artikel 9.8.5.1

Het bepaalde bij of krachtens de artikelen 2.9, 2.9a en 5.1 van het Besluit brandstoffen luchtverontreiniging blijven van toepassing voor het direct aan de datum van inwerkingtreding van deze titel voorafgaande kalenderjaar.

Z

Artikel 18.2f, tweede lid, komt te luiden:

2. Onverminderd het bepaalde in artikel 18.2b, eerste lid, draagt de emissieautoriteit zorg voor de bestuursrechtelijke handhaving van het bepaalde bij of krachtens artikel 9.2.2.6a en titels 9.7 en 9.8.

AA

Artikel 18.6b komt te luiden:

Artikel 18.6b

In geval van overtreding van het bepaalde bij of krachtens artikel 9.7.4.12, 9.7.4.13, 9.8.2.3 of 9.8.2.5, kan het bestuur van de emissieautoriteit een last onder dwangsom opleggen.

BB

Artikel 18.16s wordt als volgt gewijzigd:

1. Het eerste lid komt te luiden:

1. In geval van overtreding van het bepaalde bij of krachtens de artikelen 9.2.2.6a, 9.7.2.3, 9.7.2.5, 9.7.4.2 tot en met 9.7.4.5, 9.7.4.10, 9.7.4.12, 9.7.4.13, 9.8.2.3, of 9.8.2.5, kan het bestuur van de emissieautoriteit de overtreder een bestuurlijke boete opleggen.

2. Het vierde lid komt te luiden:

4. Het bestuur van de emissieautoriteit kan, indien een inboeker drie of meer overtredingen van de artikelen 9.7.4.2 tot en met 9.7.4.5, 9.7.4.12 of 9.7.4.13 heeft begaan, bepalen dat die inboeker gedurende een door het bestuur te bepalen termijn geen hernieuwbare energie vervoer kan inboeken op grond van artikel 9.7.4.1.

ARTIKEL II

De artikelen van deze wet treden in werking op een bij koninklijk besluit te bepalen tijdstip, dat voor de verschillende artikelen of onderdelen daarvan verschillend kan worden vastgesteld.

Lasten en bevelen dat deze in het Staatsblad zal worden geplaatst en dat alle ministeries, autoriteiten, colleges en ambtenaren die zulks aangaat, aan de nauwkeurige uitvoering de hand zullen houden.

DE STAATSSECRETARIS VAN INFRASTRUCTUUR EN MILIEU,

MEMORIE VAN TOELICHTING

I. Algemeen deel

1. Inleiding

Dit wetsvoorstel houdt verband met de implementatie van Richtlijn (EU) 2015/1513 van het Europees Parlement en de Raad van 9 september 2015 tot wijziging van Richtlijn 98/70/EG betreffende de kwaliteit van benzine en dieselbrandstof en tot wijziging van Richtlijn 2009/28/EG ter bevordering van het gebruik van energie uit hernieuwbare bronnen (PbEU L 239) (hierna: ILUC-richtlijn) en de operationalisering van het halen van de reductieverplichting van de Richtlijn 98/70/EG betreffende de kwaliteit van benzine en dieselbrandstof.

De implementatie van de ILUC-richtlijn in het Nederlandse recht vindt plaats in de Wet milieubeheer en in de op deze wet gebaseerde regelgeving.

Zoals aangegeven leidt de ILUC-richtlijn tot wijziging van twee bestaande richtlijnen, te weten Richtlijn 98/70/EG en Richtlijn 2009/28/EG. In het volgende hoofdstuk zal worden geschetst wat de huidige inhoud is van beide richtlijnen en de wijze waarop deze richtlijnen momenteel zijn omgezet in de nationale wet- en regelgeving. Vervolgens wordt in hoofdstuk 3 aangegeven op welke wijze de ILUC-richtlijn beide richtlijnen wijzigt. In hoofdstuk 4 worden de hoofdlijnen geschetst van de voorgestelde wijzigingen van de Nederlandse wet- en regelgeving. In de artikelsgewijze toelichting wordt gedetailleerder ingegaan op de voorgestelde wijzigingen van de Wet milieubeheer.

2. Europese richtlijnen

2.1 Richtlijn hernieuwbare energie

2.1.1 Europese context

De Richtlijn hernieuwbare energie (Richtlijn 2009/28/EG van het Europees Parlement en de Raad van de Europese Unie ter bevordering van het gebruik van energie uit hernieuwbare bronnen en houdende wijziging en intrekking van Richtlijn 2001/77/EG en Richtlijn 2003/30/EG (PbEU L 140)) (hierna: Richtlijn hernieuwbare energie) is op 23 april 2009 vastgesteld.

Deze richtlijn verplicht Nederland in 2020 om jaarlijks minimaal 10% van de energie voor vervoer uit hernieuwbare bronnen te laten bestaan. Aan biobrandstoffen die worden ingezet voor het halen van deze verplichting zijn in de Richtlijn hernieuwbare energie specifieke duurzaamheideisen gesteld.

2.1.2 Nederlandse wet- en regelgeving

Nederland heeft de 10% verplichting hernieuwbare energie in 2020 omgezet in een oplopende jaarverplichting voor de brandstofleveranciers, zodat Nederland in 2020 aan zijn verplichting kan voldoen. De grondslag voor deze verplichting is opgenomen in titel 9.7 van de Wet milieubeheer en nader uitwerkt in het Besluit hernieuwbare energie vervoer 2015 en de Regeling hernieuwbare energie vervoer 2015. De jaarverplichting geldt voor bedrijven die benzine, diesel, vloeibare biobrandstof en vloeibare hernieuwbare

brandstof leveren tot eindgebruik (uitslaan tot verbruik). Alleen biobrandstoffen die aantoonbaar duurzaam zijn (geborgd door een duurzaamheidsverklaring) mogen meetellen voor de jaarverplichting. Ook aan andere vormen van hernieuwbare energie voor vervoer zoals vloeibare hernieuwbare brandstoffen en elektriciteit worden in de wet- en regelgeving eisen gesteld voordat zij mee mogen tellen voor de jaarverplichting. De essentie van de bestaande systematiek is dat één bedrijf in de handelsketen (het inboekende bedrijf) moet aantonen dat de geleverde hernieuwbare energie vervoer voldoet aan de in wet- en regelgeving gestelde eisen. Het bedrijf dat benzine, diesel, vloeibare biobrandstof en vloeibare hernieuwbare brandstof levert voor eindgebruik aan weg- en spoorvoertuigen in Nederland (leveranciers tot eindverbruik) moet aantonen dat het aan de jaarverplichting hernieuwbare energie vervoer voldoet.

In de bestaande systematiek bestaan twee categorieën ondernemingen: inboekers en leveranciers tot eindverbruik die alle een rekening in het register hernieuwbare energie vervoer hebben. Een bedrijf kan zowel inboeker als leverancier tot eindverbruik zijn. De ondernemingen die een hoeveelheid op de Nederlandse markt voor vervoer geleverde hernieuwbare energie willen inboeken, kunnen dit onder bepaalde voorwaarden doen. Voor elke gigajoule hernieuwbare energie voor vervoer krijgt de inboeker een verhandelbare hernieuwbare brandstofeenheid (hierna: HBE) op zijn rekening in het register hernieuwbare energie vervoer bijgeschreven.

Leveranciers tot eindverbruik voldoen aan hun jaarverplichting door op 1 april over voldoende HBE's op hun rekening te beschikken. Deze HBE's kunnen zij verkrijgen door zelf een geleverde hoeveelheid hernieuwbare energie voor vervoer in het register energie vervoer in te boeken (in de hoedanigheid van inboeker) of HBE's te verkrijgen van een andere onderneming die HBE's op haar rekening in het register energie vervoer heeft staan. Bij het bedrijf dat hernieuwbare energie in het register inboekt wordt gecontroleerd of de hernieuwbare energie voldoet aan de gestelde vereisten. De leverancier tot eindverbruik wordt gecontroleerd of deze op een juiste wijze aan de jaarverplichting voldoet.

In verband met de implementatie van de ILUC-richtlijn zal de wet- en regelgeving en de huidige uitvoeringssystematiek van hernieuwbare energie vervoer aangepast moeten worden.

2.2 Richtlijn brandstofkwaliteit

2.2.1 Europese context

De Richtlijn brandstofkwaliteit (Richtlijn 2009/30/EG van het Europees Parlement en de Raad van 23 april 2009 tot wijziging van Richtlijn 98/70/EG met betrekking tot de specificatie van benzine, dieselbrandstof en gasolie en tot invoering van een mechanisme om de emissies van broeikasgassen te monitoren en te verminderen, tot wijziging van Richtlijn 1999/32/EG van de Raad met betrekking tot de specificatie van door binnenschepen gebruikte brandstoffen en tot intrekking van Richtlijn 93/12/EEG (PbEU L 140)) (hierna: Richtlijn brandstofkwaliteit) is eveneens op 23 april 2009 vastgesteld. In deze richtlijn worden eisen gesteld met betrekking tot brandstoffen, die zowel betrekking hebben op de technische specificaties van brandstoffen als een aantal verontreinigende stoffen in benzine en diesel als op de broeikasgasemissies vanuit de transportbrandstofketen en duurzaamheidseisen voor in te zetten biobrandstoffen. De Richtlijn brandstofkwaliteit gaat over de brandstofkwaliteit van brandstoffen die worden gebruikt voor wegverkeer, niet voor de weg bestemde mobiele machines (inclusief

binnenschepen wanneer zij niet op zee varen), tractors, bosbouwmachines en pleziervaartuigen wanneer zij niet op zee varen.

Onderdeel van deze richtlijn is een rapportage- en reductieverplichting. Voor het voorliggende wetsvoorstel is, naast de bepalingen omtrent duurzaamheid van biobrandstoffen, met name de implementatie van artikel 7 bis van de Richtlijn brandstofkwaliteit relevant. Leveranciers van brandstof zijn op basis van het tweede lid van dat artikel verplicht zo geleidelijk mogelijk de broeikasgasemissies («from well to wheel») met 6 procent te verminderen en daaromtrent te rapporteren. Dit wetsvoorstel operationaliseert het halen van deze reductiedoelstelling.

2.2.2 Nederlandse wet- en regelgeving

De rapportageverplichting en de reductieverplichting van de Richtlijn brandstofkwaliteit is op dit moment via de grondslag van artikel 9.2.2.1 van de Wet milieubeheer geïmplementeerd in de artikelen 2.9 en 2.9a van het Besluit brandstoffen luchtverontreiniging.

De duurzaamheideisen die aan biobrandstoffen zijn gesteld zijn zowel in de Richtlijn hernieuwbare energie als de Richtlijn brandstofkwaliteit opgenomen. De implementatie van de regels omtrent duurzaamheid is geregeld in artikel 9.2.2.6a van de Wet milieubeheer.

De bedrijven dienen hun rapportage langs elektronische weg in bij de Nederlandse Emissieautoriteit (hierna: NEa).

Opgemerkt dient te worden dat de «leveranciers» in Richtlijn brandstofkwaliteit degenen zijn die brandstof ten behoeve van vervoer langs een punt voeren waar accijns wordt geheven. In de Nederlandse situatie zijn dat uitsluitend de als «rapportageplichtige» aangeduide vergunninghouders van accijnsgoederenplaatsen, geregistreeerde geadresseerden en – in voorkomende gevallen – importeurs van brandstoffen die op het moment van invoer accijns afdragen. Aangezien de term «leveranciers» veelal wordt geassocieerd met het rechtstreeks aan de consument leveren van producten of diensten is gekozen om hem niet over te nemen.

Een deel van de invulling van de Richtlijn brandstofkwaliteit door de Europese Commissie had ten tijde van de implementatie niet plaatsgevonden. Inmiddels is met publicatie van Richtlijn (EU) 2015/652 van de Raad van 20 april 2015 tot vaststelling van de berekeningsmethoden en rapportageverplichtingen overeenkomstig Richtlijn 98/70/EG van het Europees Parlement en de Raad betreffende de kwaliteit van benzine en van dieselbrandstof (PbEU L 107) (hierna: Uitvoeringsrichtlijn FQD) het ontbrekende gedeelte ingevuld en in het voorjaar van 2017 in de Regeling brandstoffen luchtverontreiniging geïmplementeerd.

In verband met de implementatie van de ILUC-richtlijn en de operationalisering van de reductieverplichting uit de Richtlijn brandstofkwaliteit dient de Wet milieubeheer aangepast te worden.

3. ILUC-richtlijn

De ILUC-richtlijn wijzigt zowel de Richtlijn hernieuwbare energie als de Richtlijn brandstofkwaliteit.

3.1. Wijzigingen Richtlijn hernieuwbare energie

De belangrijkste wijzigingen van de Richtlijn hernieuwbare energie die van invloed zijn op de Nederlandse wet- en regelgeving en de bijbehorende systematiek zijn:

- de factor, waarmee het hernieuwbare deel van elektriciteit mag worden vermenigvuldigd, wordt naar 5x en 2,5x voor respectievelijk wegvervoer en spoor verhoogd (artikel 2, tweede, onder b, sub iii, ILUC-richtlijn);
- voor het berekenen van biobrandstoffen in de teller, dient het aandeel van energie uit biobrandstoffen, geproduceerd uit granen en andere zetmeelrijke gewassen, suikers en oliegewassen en uit gewassen die als hoofdgewas primair voor energiedoeleinden op landbouwgrond worden geteeld, niet meer dan 7% van het eindgebruik in de vervoersector in de lidstaten in 2020 te bedragen (limiet conventionele biobrandstoffen, artikel 2, tweede, onder b, sub iv, ILUC-richtlijn);
- voor het berekenen van biobrandstoffen in de teller, heeft elke lidstaat een indicatieve doelstelling om 0,5% van de energie-inhoud van het eindverbruik in de vervoersector in te vullen met biobrandstoffen die worden geproduceerd uit grondstoffen en andere grondstoffen in bijlage IX, deel A. Lidstaten kunnen deze subdoelstelling onder bepaalde voorwaarden verlagen (artikel 2, tweede, onder b, sub iv, ILUC-richtlijn);
- artikel 21 van de Richtlijn hernieuwbare energie wordt geschrapt. Dit betekent dat aan lidstaten wordt overgelaten of zij de dubbel telling wel of niet doorvertalen naar de nationale verplichtingen voor de brandstofleveranciers (artikel 2, achtste lid, ILUC-richtlijn);
- de rapportageplichtigen moeten verslag uitbrengen over de broeikasgasemissies gedurende de levenscyclus per eenheid energie met inbegrip van de voorlopige gemiddelde waarden van de geraamde emissies afkomstig van biobrandstoffen ten gevolge van indirecte veranderingen in het landgebruik (artikel 2, tiende lid, onder b, ILUC-richtlijn).

3.1. Wijzigingen Richtlijn brandstofkwaliteit

De belangrijkste wijzigingen van de Richtlijn brandstofkwaliteit die van invloed zijn op de Nederlandse wet- en regelgeving en de bijbehorende systematiek zijn:

- de rapportageplichtigen krijgen de mogelijkheid om biobrandstoffen, die worden geleverd voor gebruik in de luchtvaart, te laten meetellen voor de 6% reductieverplichting, mits deze biobrandstoffen voldoen aan de in de richtlijn vermelde eisen van duurzaamheid (artikel 1, tweede lid, onder a, ILUC-richtlijn);
- Lidstaten krijgen de mogelijkheid om, voor het halen van de 6% reductieverplichting van de rapportageplichtigen, een limiet te stellen aan de bijdrage van biobrandstoffen die geproduceerd zijn uit granen en andere zetmeelrijke gewassen, suikers en oliegewassen en uit gewassen die als hoofdgewas primair voor energiedoeleinden op landbouwgronden worden geteeld. Deze limiet moet overeenkomen met de limiet die op grond van de Richtlijn hernieuwbare energie gesteld is (artikel 1, tweede lid, onder b, ILUC-richtlijn);
- de rapportageplichtigen moeten verslag uitbrengen over de broeikasgasemissies gedurende de levenscyclus per eenheid energie, met inbegrip van de voorlopige gemiddelde waarden van de geraamde emissies afkomstig van biobrandstoffen

ten gevolge van indirecte veranderingen in het landgebruik (artikel 1, tweede lid, onder d, ILUC-richtlijn).

4. Hoofdpijnen wijzigingen Wet milieubeheer

De wijzigingen in de systematiek van titel 9.7 van de Wet milieubeheer en de introductie van de systematiek van titel 9.8 van de Wet milieubeheer sluiten zoveel mogelijk aan bij de bestaande systematiek hernieuwbare energie vervoer. Hiervoor is gekozen vanwege zo laag mogelijke administratieve lasten voor het bedrijfsleven, als zo laag mogelijke uitvoeringslasten voor de overheid. Onduidelijkheid over het Europese post 2020 beleid inzake brandstoffen is medebepalend geweest voor deze keuze.

Bij de aanpassing van de regelgeving draait het om het aanpassen van drie verplichtingen:

- Jaarverplichting hernieuwbare energie vervoer
De verplichting in het kader van hernieuwbare energie vervoer aan de brandstofleverancier om een bepaald percentage van de tot eindverbruik aan weg- en spoorvoertuigen geleverde benzine, diesel en vloeibare biobrandstof te vervangen door hernieuwbare energie vervoer, berekend in hernieuwbare brandstofeenheden, bedoeld om de verplichting die de Richtlijn hernieuwbare energie aan Nederland oplegt, te verwezenlijken;
- Rapportageverplichting brandstoffen luchtverontreiniging
De verplichting in het kader van brandstoffen luchtverontreiniging aan de brandstofleverancier om jaarlijks aan de lidstaat verslag te doen over de door hem, aan wegvoertuigen, niet voor de weg bestemde mobiele machines (zoals locomotieven, vorkheftrucks en wegbouwmachines), landbouwtractoren, bosbouwmachines en pleziervaartuigen, uitgeslagen brandstof. Op basis van dit verslag wordt de reductieverplichting berekend;
- Reductieverplichting brandstoffen luchtverontreiniging
De verplichting aan de brandstofleverancier om op 31 december 2020, over de door hem, aan wegvoertuigen, niet voor de weg bestemde mobiele machines (zoals locomotieven, vorkheftrucks en wegbouwmachines), landbouwtractoren, bosbouwmachines en pleziervaartuigen, uitgeslagen brandstof een reductie van de uitstoot ten opzichte van een uitgangswaarde te verwezenlijken.

4.1. Wijziging systematiek titel 9.7 van de Wet milieubeheer

De ILUC-richtlijn vereist dat het gebruik van conventionele biobrandstoffen wordt gelimiteerd en het gebruik van geavanceerde brandstoffen (brandstoffen en biobrandstoffen gemaakt uit grondstoffen van lijst A van bijlage IX van de Richtlijn hernieuwbare energie) wordt gestimuleerd. Omwille van de stimulering van het gebruik van geavanceerde brandstoffen, is een subdoelstelling voor deze brandstoffen wettelijk vastgelegd. Bij het behalen van de jaarverplichting hernieuwbare energie vervoer, zal de leverancier tot eindverbruik rekening moeten houden met de limiet conventionele biobrandstoffen en de subdoelstelling voor geavanceerde brandstoffen. Om aan al deze vereisten te kunnen voldoen, worden drie verschillende Hernieuwbare Brandstofeenheden (HBE's) geïntroduceerd: de HBE conventioneel, afkomstig van een inboeking van een

geleverde hoeveelheid conventionele biobrandstof aan de Nederlandse markt voor vervoer, de HBE geavanceerd, afkomstig van een inboeking van een geleverde hoeveelheid geavanceerde brandstof aan de Nederlandse markt voor vervoer; en de HBE overig, afkomstig van een inboeking van een geleverde hoeveelheid hernieuwbare energie vervoer die niet onder de eerste twee categorieën vallen. Het register energie vervoer zal op deze wijzigingen aangepast worden.

Omdat artikel 21 van de Richtlijn hernieuwbare energie vervalst, hoeven lidstaten de dubbel telling niet meer door te vertalen naar de brandstofleveranciers. Dubbel telling is vooral bedoeld ter stimulering van de biobrandstoffen die zijn gemaakt van grondstoffen van bijlage IX. Door de introductie van de subdoelstelling voor biobrandstoffen die gemaakt zijn van grondstoffen van lijst A van bijlage IX is in principe geen extra stimulans in de vorm van dubbel telling nodig. Bovendien bewerkstelligt de instandhouding van dubbel telling voor brandstofleveranciers dat vervoer zeer waarschijnlijk onvoldoende bijdraagt aan de 14% algemene hernieuwbare energie doelstelling: dubbel telling betekent immers een halvering van de inspanning in 2020. Omdat dezelfde brandstofleverancier zowel een jaarverplichting als een reductieverplichting heeft, zou de instandhouding van dubbel telling bij het behalen van zijn jaarverplichting tot een verdubbeling van de inspanning bij het behalen van zijn reductieverplichting leiden. Voor de reductieverplichting geldt namelijk geen dubbel telling. Verder bestaan signalen dat dubbel telling een frauderisico met zich mee brengt. Vanwege de bovenstaande argumenten is besloten om de doorvertaling van dubbel telling aan de brandstofleveranciers bij het verhalen van hun jaarverplichting te schrappen.

4.2. Systematiek titel 9.8 van de Wet milieubeheer

De systematiek van titel 9.8 van de Wet milieubeheer bouwt voort op die van titel 9.7 van de Wet milieubeheer. Zij beoogt te bewerkstelligen dat de rapportageplichtige op een kosteneffectieve manier aan zijn reductieverplichting kan voldoen. Dit door het mogelijk te maken dat de rapportageplichtige, die in zijn hoedanigheid van leverancier tot eindverbruik aan zijn jaarverplichting voldoet, tevens geheel of grotendeels aan zijn reductieverplichting voldoet. Dit kan door aan de HBE een broeikasgasreductiewaarde toe te kennen, die onder andere is gebaseerd op de gemiddelde broeikasgasprestatie van de in het voorgaande kalenderjaar ingeboekte hernieuwbare energie vervoer.

De reden dat voor deze aanpak gekozen is, houdt verband met het eenmalige karakter van de verplichting: anders dan de jaarverplichting voor hernieuwbare energie vervoer, die sinds 2011 bestaat, zal de reductieverplichting alleen voor de leveringen van benzine en diesel in het kalenderjaar 2020 gelden. Het is onduidelijk of de Europese reductieverplichting na 2020 blijft bestaan. Deze omstandigheid, tezamen met de verwachting dat het verschil tussen de jaarverplichting en de reductieverplichting niet aanwezig of klein is, betekent dat voor een investering in een nieuw register, met een nieuwe verhandelbare eenheid (een eenheid die de broeikasgasintensiteit weergeeft) en bijzondere regels, geen zakelijke rechtvaardiging bestaat. De administratieve lasten voor het bedrijfsleven en de uitvoeringslasten voor de overheid zouden in deze situatie namelijk flink toenemen. Deze aanpak heeft wel tot gevolg dat de systematiek in sommige gevallen de individuele prestaties van bedrijven niet beloont. Dit betekent ook dat aan de drie verschillende HBE's die het systeem vanaf 2018 kent, een enkele broeikasgasreductiewaarde toegekend wordt. Een onderscheidenlijke waarde zou het systeem te complex maken, omdat daarmee drie HBE's met een specifieke broeikasgasreductiewaarde ontstaan. Het gevolg zou zijn dat voor het behalen van de

jaarverplichting waarschijnlijk een andere combinatie van de drie HBE's nodig zou zijn dan voor het halen van de reductieverplichting. De complexiteit van de systematiek en daarmee ook de complexiteit voor het bedrijfsleven neemt enorm toe, terwijl het verschil in het halen van de jaarverplichting en de reductieverplichting gering is. Het is aan de markt om te zorgen voor een zo laag mogelijke broeikasgasprestatie per GJ hernieuwbare energie (dat betekent veel biobrandstoffen met een lage broeikasgasprestatie), zodat met het behalen van de hernieuwbare energie doelstelling ook aan de reductieverplichting wordt voldaan.

De doelgroep van de jaarverplichting (de leveranciers tot eindverbruik) en de reductieverplichting (de rapportageplichtigen zijn grotendeels gelijk, met dien verstande dat leveringen van de accijnsgoederen aan vervoer LPG, LNG en CNG wel onderdeel van de rapportageverplichting, maar niet van de jaarverplichting uitmaken. De vervoersbestemmingen van de geleverde brandstoffen zijn voor de jaarverplichting en de rapportageverplichting echter gelijk. Het betreft bestemmingen waarvan de leverancier brandstof langs een punt voert waar accijns verschuldigd wordt. Deze verplichtingen betreffen dus ook de leveringen aan niet voor de weg bestemde mobiele machines (zoals locomotieven, vorkheftrucks en wegenbouwmachines), landbouwtrekkers, bosbouwmachines en pleziervaartuigen. Leveringen aan de binnenvaart vallen niet onder de jaar- en rapportageverplichting, omdat over deze brandstoffen geen accijns geheven wordt. De brandstoffen die aan de binnenvaart worden geleverd moeten wel voldoen aan de andere kwaliteitseisen die in de Richtlijn brandstofkwaliteit gesteld zijn.

De rapportageplichtige krijgt een rekening in het register rapportage- en reductieverplichting vervoersemissies waarop hij jaarlijks, voor 1 maart van een kalenderjaar, de gegevens over geleverde hoeveelheden brandstoffen aan vervoer (benzine, diesel, LPG, LNG en CNG) in het vorige kalenderjaar rapporteert. Het register bepaalt vervolgens, gebruikmakend van de standaardwaarden die de Uitvoeringsrichtlijn FQD bevat, de broeikasgasintensiteit gedurende de levenscyclus van de geleverde brandstoffen. Omdat de broeikasgasintensiteit gedurende de levenscyclus van benzine en diesel een hogere waarde hebben dan de uitgangswaarde van 94,1 g CO₂-equivalent/MJ vermindert met zes procent reductiedoelstelling (dus een hogere broeikasgasintensiteit dan 88,45 g CO₂-equivalent/MJ hebben), heeft de rapportageplichtige over de leveringen van deze brandstoffen een reductieverplichting. De broeikasgasintensiteit gedurende de levenscyclus van LPG, LNG en CNG heeft een lagere waarde dan 88,45 g CO₂-equivalent/MJ en dragen dus bij aan het behalen van de reductieverplichting van de rapportageplichtige.

Terwijl de rapportageverplichting reeds sinds 2011 bestaat, zal over het kalenderjaar 2020 voor het eerst een reductieverplichting gelden. De datum voor de nakoming van reductieverplichting is, evenals die voor het voldoen aan de jaarverplichting, op 1 april gesteld. Omdat de rapportageverplichting, over de brandstoffen benzine en diesel, ook de hoedanigheid van leverancier tot eindverbruik heeft, zal hij voldoende HBE's dienen te vergaren om aan zijn jaarverplichting te voldoen. Omdat een HBE een broeikasgasreductiewaarde heeft en zij tevens een manier is om aan de reductieverplichting te voldoen, kan het register berekenen of de rapportageplichtige, aanvullend op de jaarverplichting nog aanvullende inspanning moet verrichten om aan zijn reductieverplichting te voldoen. De positieve bijdrage van betere fossiele brandstoffen (fossiele brandstoffen met een lagere broeikasgasintensiteit dan 88,45 g CO₂-equivalent/MJ, zoals LPG, LNG en CNG), die de rapportageplichtige aan de vervoersmarkt geleverd heeft, verrekent het register rapportage- en reductieverplichting vervoersemissies direct bij de bepaling van de hoogte van de reductieverplichting. Mocht

de rapportageplichtige, na aan zijn jaarverplichting te hebben voldaan in zijn hoedanigheid als leverancier tot eindverbruik en de verrekening van de reductiebijdragen van de geleverde betere fossiele brandstof, nog een resterende reductieverplichting hebben, dan staan hem twee mogelijkheden om aan zijn verplichting te voldoen ter beschikking, te weten het vergaren van een aanvullend aantal HBE's of het vergaren van exploitatie reductie-eenheden (UER's). Ten aanzien van het soort HBE geldt dat de grens die aan het gebruik van HBE's conventioneel gesteld is bij het behalen van de jaarverplichting, doorvertaald is naar de reductieverplichting.

De UER kan ontstaan uit het zogenaamde omwisselmechanisme of uit projectgebonden systemen die UER's scheppen uit andere lidstaten van de Europese Unie. Gelet op de waarde die een HBE naar verwachting zal hebben, is van belang dat een eventueel projectgebonden systeem voor de schepping van UER's ten minste dezelfde waarborgen voor validatie, monitoring en verificatie kent, alsmede ten minste even fraude bestendig is als het systeem van CDM-projectactiviteiten en het KP-registersysteem. Op grond van het omwisselmechanisme kunnen rapportageplichtigen met een reductieverplichting besluiten om een hoeveelheid gecertificeerde emissiereducties (CER's) uit aangewezen projectactiviteiten van het mechanisme voor schone ontwikkeling (CDM) over te boeken of doen overboeken naar een daartoe aangewezen overheidrekening in het Nederlandse register van het Protocol van Kyoto (hierna: KP-register). De registerbeheer van KP-register schrijft ter grootte van de ontvangen CER's een equivalente hoeveelheid UER's op de rekening van de rapportageplichtige in het register rapportage- en reductieverplichting vervoeremissies bij. De rapportageplichtige kan ofwel deelnemen aan CDM-projectactiviteiten die volgens de richtlijn voor verzilvering in aanmerking komen (met name projecten op het gebied van ventileren en affakkelen), dan wel door de CER's uit dergelijke projectactiviteiten op de markt voor CER's te verwerven. In regelgeving zal het omwisselmechanisme uitgewerkt worden en ook de lijst met CDM-projectactiviteiten bevatten waarvan de CER's voor omwisseling in UER's in aanmerking komen. Doordat de HBE's één enkele broeikasgaswaarde krijgen toegewezen, die gebaseerd is op alle aan de vervoersmarkt geleverde brandstoffen met een lage broeikasintensiteit gedurende de levenscyclus, betekent dat de gemeenschappelijke inspanning wordt gebruikt voor het halen van de individuele reductieverplichting. Hiervoor wordt de mogelijkheid van groepsvorming uit de richtlijn brandstofkwaliteit benut. Dit betekent dat er geen ruimte meer bestaat voor een aanvullende groepsvorming.

5. Verhouding tot bestaande regelgeving

De ILUC-richtlijn wijzigt de Richtlijn hernieuwbare energie en de Richtlijn brandstofkwaliteit. Zowel de Richtlijn hernieuwbare energie als de Richtlijn brandstofkwaliteit zijn al in de Nederlandse wet- en regelgeving geïmplementeerd. De implementatie van de ILUC-richtlijn en de daarmee samenhangende uitvoeringssystematiek wordt met een wijziging van de bestaande titel 9.7 van de Wet milieubeheer geregeld. Met de toevoeging van de nieuwe titel 9.8 van de Wet milieubeheer wordt de operationalisering van de reductieverplichting van de brandstofkwaliteit geregeld. Voorts zal het Besluit hernieuwbare energie vervoer 2015, bepaalde artikelen van het Besluit brandstoffen luchtverontreiniging en nieuwe artikelen ten behoeve van de implementatie van de ILUC-richtlijn en operationalisering van de Richtlijn brandstofkwaliteit in een nog vast te stellen Besluit energie vervoer opgenomen worden. In de onderliggende nog vast te stellen Regeling energie vervoer zullen vervolgens de Regeling hernieuwbare energie vervoer 2015, bepaalde artikelen van de

Regeling brandstoffen luchtverontreiniging en nieuwe artikelen ten behoeve van de implementatie van de ILUC-richtlijn en operationalisering van de Richtlijn brandstofkwaliteit opgenomen worden.

In de artikelen van het nieuwe Besluit energie vervoer:

- worden de nieuwe percentages voor de jaarverplichting vastgesteld;
- wordt de limiet van conventionele biobrandstoffen vastgesteld;
- wordt het groeipad voor de subdoelstelling voor biobrandstoffen gemaakt van bijlage IX lijst A vastgesteld;
- wordt bepaald welk deel van het positieve saldo van de verschillende typen HBE's kan worden gespaard;
- wordt inboeken van direct geleverd biomethaan mogelijk gemaakt;
- wordt vastgelegd dat de productie van biobrandstof en hernieuwbare brandstof voor vervoer waarvoor op grond van het Besluit stimulering duurzame energieproductie (SDE+) subsidie is ontvangen, niet meetelt voor de jaarverplichting;
- wordt vanwege het schrappen van de dubbel telling de dubbeltellingverificatie geschrapt.

In de artikelen van de nieuwe Regeling energie vervoer:

- wordt vastgesteld met welke factor het hernieuwbare deel van elektriciteit geleverd aan het vervoer mag worden vermenigvuldigd;
- wordt vanwege het schrappen van de dubbel telling geen aanvullende eisen meer gesteld voor meervoudige telling en worden de tabellen van bijlage 2 geschrapt.

6. Uitvoering en handhaving

De NEa is primair verantwoordelijk voor uitvoering en handhaving. De NEa beheert het register energie vervoer. Dit register bestaat uit het register hernieuwbare energie vervoer en het register rapportage- en reductieverplichting vervoersemissies. Deze registers zijn respectievelijk voor het halen van de doelstellingen van de Richtlijn hernieuwbare energie vervoer en de rapportage- en reductieverplichting van de Richtlijn brandstofkwaliteit. Deze registers staan centraal in de beschreven systematiek. De systematiek zoals dat via dit wetsvoorstel en de voorgenomen algemene maatregel van bestuur en ministeriële regeling wordt ingesteld, kent een samenspel van verificaties en handhaving. De normen voor de inboekverificatie, de correcte invoer van fossiele brandstoffen en brandstoffen uit verschillende hernieuwbare bronnen worden in het Besluit energie vervoer en de Regeling energie vervoer vastgesteld. Daarmee wordt een eenduidige verificatie geborgd. Ook worden eisen aan de verificateurs vastgelegd. De NEa is de handhavende instantie. Zij sluit hiertoe onder meer overeenkomsten met de Belastingdienst over het uitwisselen van gegevens ten behoeve van het toezicht.

7. Gevolgen voor burgers, bedrijven, overheid en milieu

7.1. Administratieve en uitvoeringlasten

Bedrijven

De administratieve lasten zijn bepaald op basis van een eigen inschatting door het ministerie van IenM en de NEa.

Verandering van systematiek brengen meestal kosten voor het bedrijfsleven mee. Door te kiezen voor aansluiting bij de bestaande systematiek worden deze kosten zoveel mogelijk beperkt.

De administratieve lasten voor de biobrandstofproducenten neemt door deze wetswijziging niet toe. Wel kan door stimulering van biobrandstoffen van bijlage IX lijst A de productie van deze biobrandstoffen gestimuleerd worden.

De bedrijven die geleverde hoeveelheden duurzame biobrandstoffen inboeken hoeven door afschaffing van de dubbel telling geen kosten voor de dubbeltellingverificatie meer te betalen. Ingeschat wordt dat de prijs voor een HBE geavanceerd ongeveer tweemaal de prijs van een HBE conventioneel zal zijn. Dit is dus ongeveer een gelijke situatie als toen dubbel telling bestond. De prijs HBE overig zal naar verwachting tussen HBE conventioneel en HBE geavanceerd liggen. Een exacte prijsinschatting is moeilijk te maken. Dit ligt aan de toekomstige ontwikkelingen van de biobrandstofmarkt.

De administratieve lasten voor bedrijven met een jaarverplichting hernieuwbare energie vervoer kunnen toenemen. Zij moeten ervoor zorgen dat zij voldoende van de verschillende typen HBE's moeten aanschaffen om aan de verschillende doelstellingen te voldoen. Een exacte prijsinschatting is vanwege toekomstige ontwikkelingen van de (bio)brandstoffenmarkt moeilijk te maken.

Speciaal voor bedrijven die leveren aan mobiele machines (met uitzondering van de binnenvaart) zullen de administratieve lasten toenemen, omdat zij door deze wetgeving ook voor leveringen aan die bestemming een jaarverplichting hernieuwbare energie vervoer opgelegd krijgen. Deze bedrijven hebben voor de leveringen aan deze bestemmingen echter al een rapportageverplichting en zullen over de leveringen aan deze bestemmingen in 2020 een reductieverplichting krijgen. Omdat deze reductieverplichting grotendeels ingevuld wordt met de HBE's die zij voor hun jaarverplichting hernieuwbare energie vervoer aangeschaft hebben, zullen de extra kosten in 2020 beperkt zijn.

Voor het behalen van de reductieverplichting, zullen de lasten voor het bedrijfsleven die aan deze doelstelling moeten voldoen (de rapportageplichtigen) niet tot nauwelijks toenemen. Dit komt omdat de ongeveer 50 bedrijven die moeten voldoen aan de jaarverplichting hernieuwbare energie vervoer hiermee nagenoeg ook voldoen aan hun reductieverplichting. Bedrijven die betere fossiele brandstoffen leveren, zoals LPG, LNG en CNG, hebben feitelijk alleen een rapportageverplichting (door de broeikasgasintensiteit gedurende de levenscyclus hebben zij een negatieve reductieverplichting).

Voor de verificateurs en auditors heeft de wijziging nauwelijks financiële effecten. Weliswaar wordt met de dubbel telling ook de dubbeltellingverificatie afgeschaft, maar dit wordt naar verwachting gecompenseerd door de grotere reikwijdte van de verificatie hernieuwbare brandstof als gevolg van de gewijzigde begripsomschrijving van hernieuwbare brandstof, waardoor leveringen meer vormen van energie uit hernieuwbare bronnen voor inboeking in aanmerking komen.

Uitvoeringslasten NEa

Door de veranderende systematiek zal het register energie voor vervoer door de NEa aangepast moeten worden. De kosten hiervoor worden geraamd op 500.000 euro. Het onderhoud aan de uitbreiding van dit register kost met ingang van 2018 jaarlijks 50.000 euro.

Het aantal doelstellingen en de bestaande systematiek worden door de implementatie van de eerder genoemde richtlijnen uitgebreid. Dit heeft tot gevolg dat de uitvoeringstaken van de NEa toenemen. Geschat wordt dat dit ongeveer 300.000 euro per jaar kost.

De NEa als organisatie zal zichzelf moeten voorbereiden op de veranderende systematiek. Ook de doelgroepen zullen voorbereid en begeleid moeten worden. Dit vergt in de periode 2016 tot en met 2020 een extra personele inspanning van ongeveer 350.000 euro per jaar.

Kosten voor de consument

De beschreven systematiek ten behoeve van de implementatie van de ILUC-richtlijn en de operationalisering van de rapportage- en reductieverplichting van de Richtlijn brandstofkwaliteit brengen geen extra kosten voor de consument mee. Beleidskeuzes over de doelstellingen kunnen dat wel al zal het verschil tussen de verschillende opties naar schatting ongeveer 0,3 cent per liter bedragen.

7.2. Gevolgen voor het milieu

Deze verandering van de wet- en regelgeving heeft positieve gevolgen voor het milieu. Het vermindert de broeikasgasemissies van vervoersbrandstoffen. Dit gebeurt door beperking van conventionele biobrandstoffen die meestal een hogere broeikasintensiteit gedurende de levenscyclus kennen dan geavanceerde biobrandstoffen. Ook weten bedrijven die een reductieverplichting hebben hoe zij daadwerkelijk 6% van de broeikasgasemissie in hun brandstofketen kunnen reduceren.

8. Advisering en consultatie

Voor de totstandkoming van het systeem is samengewerkt met de NEa en de Rijksdienst voor Ondernemend Nederland (RVO). Gedurende de totstandkoming van de wet- en regelgeving zijn de diverse brancheorganisatie van biobrandstofproducenten en oliemaatschappijen en de instellingen voor vrijwillige duurzaamheidssystemen en verificatie geconsulteerd.

PM Internetconsultatie

9. Implementatietabel

<i>Artikel, -lid of -onderdeel Richtlijn (EU) 2015/1513</i>	<i>Te implementeren in</i>	<i>Beleidsruimte</i>
Artikel 1, eerste lid	Behoeft geen implementatie	
Artikel 1, tweede lid, onder a	Artikel 9.7.4.1, eerste lid, onderdeel a, jo. 9.7.1.1. (definitie vervoer) jo. 9.7.4.6. jo. 9.8.2.1, tweede lid, van de Wet milieubeheer	

Artikel 1, tweede lid, onder b	Artikel 9.7.2.1, eerste lid (per soort) jo. 9.7.3.1, eerste lid, onderdeel a, jo. 9.7.4.6, eerste lid, onderdeel a, jo. 9.8.2.1 (gebruik hernieuwbare brandstofeenheden) van de Wet milieubeheer	
Artikel 1, tweede lid, onder c	Behoeft naar zijn aard geen implementatie	
Artikel 1, tweede lid, onder d (nieuw lid 6)	Behoeft naar zijn aard geen implementatie	
Artikel 1, tweede lid, onder d (nieuw lid 7)	Artikel 9.8.2.3 Wet milieubeheer	
Artikel 1, derde lid, onder a	Artikel 9.7.1.1 (definitie duurzaamheidssysteem) jo. 9.7.4.2, onderdeel b, van de Wet milieubeheer	
Artikel 1, derde lid, onder b	Behoeft geen implementatie	
Artikel 1, vierde lid, onder a tot met d	Behoeft naar zijn aard geen implementatie	

Artikel 1, vijfde lid, onder a tot en met d	Behoeft naar zijn aard geen implementatie	
Artikel 1, zesde lid	Behoeft naar zijn aard geen implementatie	
Artikel 1, zevende lid, onder a	Behoeft geen nadere implementatie op wetsniveau. Grondslag reeds aanwezig in artikel 9.2.2.1 Wet milieubeheer. Vraagt aanpassing van de artikelen 2.3, tweede lid, en 2.5, tweede lid, Besluit brandstoffen luchtverontreiniging. Toezicht en handhaving van titel 9.2 Wet milieubeheer via artikel 18.2b Wet milieubeheer	
Artikel 1, zevende lid, onder b	Behoeft naar zijn aard geen implementatie	
Artikel 1, achtste tot en met twaalfde lid	Behoeft naar zijn aard geen implementatie	
Artikel 1, dertiende lid	Wijziging Bijlage IV wordt geïmplementeerd via dynamische verwijzing ogv artikel 9.2.2.6a en 9.8.2.3 Wet milieubeheer (overeenkomstig het huidige artikel 2.9 Besluit brandstoffen)	

	<p>luchtverontreiniging)</p> <p>Nieuwe Bijlage V: wordt geïmplementeerd via dynamische verwijzing ogv artikel 9.8.2.3 Wet milieubeheer (overeenkomstig het huidige artikel 2.9 Besluit brandstoffen luchtverontreiniging)</p>	
Artikel 2, eerste lid	Behoeft geen implementatie	
Artikel 2, tweede lid, onder a	Artikel 9.7.2.1, eerste lid (per soort) jo. 9.7.3.1, eerste lid, onderdeel a, jo. 9.7.4.6, eerste lid, onderdeel a, van de Wet milieubeheer	
Artikel 2, tweede lid, onder b	Adresseert de lidstaat, behoeft naar zijn aard geen implementatie.	
Artikel 2, tweede lid, onder c	Behoeft geen implementatie.	
Artikel 2, tweede lid, onder d	Behoeft naar zijn aard geen implementatie	

Artikel 2, derde lid	Behoeft naar zijn aard geen implementatie.	
Artikel 2, vierde lid	Kan-bepaling. NL zal hier geen gebruik van maken.	
Artikel 2, vijfde lid	Artikel 9.7.1.1 (definitie duurzaamheidssysteem) jo. 9.7.4.2, onderdeel b, van de Wet milieubeheer	
Artikel 2, zesde en zevende lid	Behoeft naar zijn aard geen implementatie.	
Artikel 2, achtste lid	Mbt schrappen artikel 21, eerste lid: implementeren door schrappen artikel 3.21, vierde lid, Activiteitenbesluit milieubeheer Mbt schrappen artikel 21, tweede lid (afschaffen dubbel telling): implementeren door schrappen van artikel 9.7.4.8 Wet milieubeheer en de overige naar dat artikel verwijzende artikelen in de Wet milieubeheer en onderliggende regelgeving	

Artikel 2, negende tot en met twaalfde lid	Behoeft naar zijn aard geen implementatie.	
Artikel 2, dertiende lid	<p>Wijziging Bijlage V: behoeft geen implementatie, bijlage V is reeds geïmplementeerd via dynamische verwijzing ogv artikel 9.2.2.6a van Wet milieubeheer</p> <p>Nieuwe Bijlage VIII: wordt geïmplementeerd via dynamische verwijzing ogv artikel 9.2.2.6a Wet milieubeheer</p> <p>Nieuwe Bijlage IX: artikel 9.7.4.6, eerste lid, onderdeel a, van de Wet milieubeheer</p>	
Artikelen 3 tot en met 6	Behoeven naar hun aard geen implementatie.	

II. Artikelsgewijze toelichting

Artikel I

Onderdeel A (artikel 2.2)

Met de uitbreiding van de Wet milieubeheer met titel 9.8, worden ook de taken van de Nederlandse Emissieautoriteit (hierna: NEa) uitgebreid met de uitvoering van titel 9.8. Tezamen met de uitvoering van de taken ingevolge titel 9.7 van de Wet milieubeheer ontstaat er op deze wijze een samenhangend geheel. Verwezen wordt ook naar paragraaf 6 van de algemene toelichting.

Onderdeel B (artikel 9.7.1.1)

Benzine en diesel

Naast de reeds bestaande verwijzing naar artikel 26 van de Wet op de accijns, worden met de verwijzing naar artikel 28 van de Wet op de accijns de begrippen "benzine" en "diesel" aangevuld opdat ook andere varianten van benzine en diesel, zoals pure biodiesel en biobenzine, alsmede eventuele andere toevoegingen, onder de reikwijdte van deze begrippen vallen. Deze wijzigingen hebben tevens tot gevolg dat in de opsomming van de begripsomschrijving "leverancier tot eindverbruik" de woorden "vloeibare biobrandstof en vloeibare hernieuwbare brandstof" overbodig zijn en geschrapt kunnen worden.

Hernieuwbare brandstof

Het begrip "hernieuwbare brandstof" wordt aangepast en in lijn gebracht met het begrip hernieuwbare vloeibare of gasvormige transportbrandstoffen van niet-biologische oorsprong, neergelegd in artikel 2, onderdeel u, van de Richtlijn hernieuwbare energie.

Importeur

Het schrappen van de woorden "vloeibare biobrandstof en vloeibare hernieuwbare brandstof" hangt samen met de aanpassing zoals hiervoor in de definities van benzine en diesel is beschreven.

Inboeker

De wijziging in de opsomming van de begripsomschrijving "inboeker" betreft een aanscherping.

Jaarverplichting

Aan het begrip "jaarverplichting" worden de woorden "en soort" toegevoegd om rekening te houden met de nieuwe soorten hernieuwbare brandstofeenheden (hierna: HBE).

Leveren aan de Nederlandse markt voor vervoer

Het begrip "leveren aan de Nederlandse markt voor vervoer" wordt aangescherpt met de verduidelijking dat de partij, die een vloeibare biobrandstof of vloeibare hernieuwbare brandstof levert, de hoedanigheid van vergunninghouder accijnsgoederenplaats moet hebben.

Leveren tot eindverbruik

Door de aanpassing van het begrip "leveren tot eindverbruik" en de verwijzing naar artikel 9.8.1.2 van de Wet milieubeheer, wijzigen de bestemmingen waarover de jaarverplichting wordt berekend van weg- en spoorvoertuigen naar wegvoertuigen, niet voor de weg bestemde mobiele machines (zoals locomotieven, vorkheftrucks en wegenbouwmachines), landbouwtrekkers, bosbouwmachines en pleziervaartuigen. Zee- en binnenvaartschepen behoren niet tot dit begrip.

Onderdeel C (artikel 9.7.1.1)

Op grond van bijlage I van de Richtlijn hernieuwbare energie is het nationale streefcijfer voor Nederland voor het aandeel energie uit hernieuwbare bronnen in het bruto-eindverbruik van energie in 2020 14 %. Bij het berekenen van het aandeel van energie uit hernieuwbare bronnen hanteert de lidstaat ingevolge artikel 5 van de richtlijn de methoden en definities die vastgesteld zijn in EG-verordening 1099/2008 inzake energiestatistiek. Met de inwerkingtreding van titel 9.7 van de Wet milieubeheer op 1 januari 2015, trad ook de brede begripsomschrijving van leveren aan de Nederlandse markt in werking, die naast leveren tot eindverbruik ook de levering aan een andere vergunninghouder accijnsgoederenplaats onderwerp van de inboeking van een vloeibare biobrandstof maakte. Uit een vergelijking met de gegevens van de NEa en het Centraal Bureau voor de Statistiek over het kalenderjaar 2015 bleek een verschil van 6 PJ te bestaan (een derde van de ingeboekte hoeveelheid biodiesel), een verschil dat terug te voeren is op ingeboekte leveringen van biodiesel die onder schorsing van betaling van accijns aan een andere vergunninghouder accijnsgoederenplaats geleverd waren en vervolgens geëxporteerd werden. Uit een nader onderzoek blijkt dat een exportmarkt bestaat voor biodiesel zonder bewijzen van duurzaamheid. Indien geen oplossing voor dit exportprobleem gevonden wordt, dan dient een mogelijkheid te bestaan om deze ongewenste export te doen stoppen.

Onderdeel D (artikel 9.7.1.3)

Artikel 9.7.1.3 wordt geschrapt en komt in gewijzigde vorm in artikel 9.7.2.1, tweede lid, van de Wet milieubeheer terug. Het betreft de grondslag voor het stellen van een limiet aan het gebruik van HBE's conventioneel, alsmede het stellen van een ondergrens aan het gebruik van HBE's geavanceerde bij het voldoen aan de jaarverplichting.

Onderdeel E (artikel 9.7.2.1)

Paragraaf 9.7.2 betreft de jaarverplichting hernieuwbare energie vervoer. Deze paragraaf wordt gewijzigd opdat zowel de energiedragers (benzine en diesel) als de bestemmingen die onderwerp van de levering tot eindverbruik en de jaarverplichting zijn, grotendeels overeenkomen met de energiedragers en bestemmingen van de rapportage- en reductieverplichting van titel 9.8 van de Wet milieubeheer. Het enige verschil tussen de verplichtingen die de brandstofleverancier in zijn hoedanigheid als leverancier tot eindverbruik (titel 9.7 van de Wet milieubeheer) heeft ten opzichte van die hij in zijn hoedanigheid als rapportageplichtige heeft (titel 9.8 van de Wet milieubeheer), betreffen de energiedragers LNG en LPG: voor leveringen van LNG en LPG bestaat alleen een rapportageverplichting. Dit betekent ook dat een brandstofleverancier die alleen LNG of LPG levert, alleen een rapportageverplichting heeft en geen verplichtingen onder titel 9.7 van de Wet milieubeheer heeft. Voor zover de energiedrager benzine of diesel zijn, was de doelgroep van de jaarverplichting (titel 9.7 van de Wet milieubeheer) en de rapportage- en reductieverplichting (titel 9.8 van de Wet milieubeheer) reeds gelijk. Op deze manier wordt bewerkstelligd dat de brandstofleverancier in zijn hoedanigheid van rapportageplichtige, door aan zijn jaarverplichting te voldoen in zijn hoedanigheid van leverancier tot eindverbruik, naar verwachting geheel of grotendeels ook aan zijn reductieverplichting voldoen zal.

eerste lid

In het eerste lid van het artikel wordt "per soort" toegevoegd om rekening te houden met de nieuwe soorten HBE's waarmee de leverancier tot eindverbruik aan zijn jaarverplichting moet voldoen. De bestemmingen van de geleverde benzine en diesel waarvoor een jaarverplichting geldt, zijn uit het artikel naar de begripsomschrijving van leveren tot eindverbruik verhuisd. BioLNG en bioLPG zijn niet langer onderwerp van de jaarverplichting, terwijl de biodiesel en biobenzine onderdeel van het begrip diesel onderscheidenlijk benzine geworden zijn.

tweede lid

Het tweede lid betreft de grondslag voor het bij algemene maatregel van bestuur stellen van een limiet aan het gebruik van HBE's conventioneel, alsmede het stellen van een ondergrens aan het gebruik van HBE's geavanceerd bij het voldoen aan de jaarverplichting.

Onderdeel F (artikel 9.7.2.3)

eerste lid

In het eerste lid van het artikel zijn de bestemmingen van de geleverde benzine en diesel geschrapt omdat ze onderdeel van het begrip "leveren tot eindverbruik" geworden zijn. Ook zijn de energiedragers, die onderwerp van de jaarverplichting zijn, gewijzigd in benzine en diesel (in alle varianten).

tweede lid

Het nieuwe tweede lid verwoordt de omgekeerde bewijslast van de bestemmingen van de geleverde benzine en diesel, zoals in artikel 2.2 van het Besluit hernieuwbare energie vervoer 2015 voor de ambtshalve vaststelling neergelegd was. Op basis van deze bepaling mag de NEa veronderstellen dat de levering tot eindverbruik van de leverancier tot eindverbruik even groot als zijn uitslag tot verbruik is, een gegeven dat de NEa jaarlijks op grond van artikel 9.7.1.4 van de Wet milieubeheer van de Rijksbelastingdienst ontvangt. Met de uitbreiding van de vervoersbestemmingen betreft het de leveringen van met name diesel aan vaste installaties, zoals gemalen, aggregaten en zeeschepen (leveringen van diesel aan de binnenvaart zijn vrijgesteld van accijns). Zonder deze wettelijke veronderstelling zou de NEa moeten bewijzen dat de leverancier tot eindverbruik alle benzine en diesel aan vervoersbestemmingen geleverd heeft. Voor het aantonen bestaan geen bijzondere regels, de leverancier tot eindverbruik dient met behulp van facturen of andere documenten aannemelijk te maken dat de geleverde benzine en diesel een andere bestemming dan die in artikel 9.8.1.2 van de Wet milieubeheer genoemd zijn had.

derde lid

Voor het melden van wijzigingen in de tot eindverbruik geleverde hoeveelheid benzine en diesel, zoals bedoeld in het derde lid van het artikel, geldt dat de leverancier tot eindverbruik de melding binnen een redelijke termijn nadat de accijnsaangifte aangepast is moet doen.

Onderdeel G (artikel 9.7.2.4)

Het schrappen van de woorden "vloeibare biobrandstof en vloeibare hernieuwbare brandstof" hangt samen met de aanpassing zoals hiervoor in de definities van benzine en diesel is beschreven.

Onderdeel H (artikel 9.7.2.5)

eerste lid

In het eerste lid van het artikel wordt "per soort" toegevoegd om rekening te houden met de nieuwe soorten HBE's waarmee de leverancier tot eindverbruik aan zijn jaarverplichting moet voldoen.

tweede lid

Het nieuwe tweede lid geeft de mogelijkheid om bij algemene maatregel van bestuur de volgorde van de afschrijving van de soort HBE te bepalen. Hierin zal ook de hoofdregel neergelegd worden dat de leverancier tot eindverbruik zijn gehele jaarverplichting met HBE's geavanceerd mag voldoen, terwijl hij het gedeelte dat hij met HBE's conventioneel mag voldoen, geheel met HBE's overig invullen mag.

vierde lid

Het vierde lid beschrijft de situatie dat de ambtshalve vaststelling leidt tot een verlaging van de jaarverplichting. In dat geval schrijft de NEa een aantal en soort HBE's bij op de rekening van de leverancier tot eindverbruik, voor zover hij ze mocht sparen. Immers, door de verlaging van de jaarverplichting wordt ook het percentage dat hij in zijn hoedanigheid van leverancier tot eindverbruik mag sparen verlaagd.

Onderdeel I (artikel 9.7.3.1)

Het artikel introduceert in het nieuwe eerste lid drie soorten HBE's. Artikel 9.7.4.6 van de Wet milieubeheer bepaalt welke soort HBE het register bijschrijft na een inboeking van een geleverde hoeveelheid hernieuwbare energie vervoer.

Onderdeel J (artikel 9.7.3.2)

Omdat titel 9.8 van de Wet milieubeheer de hernieuwbare brandstofeenheid uitdrukkelijk noemt als een manier waarop de rapportageplichtige aan zijn reductieverplichting kan voldoen, is van belang dat de bevoegdheid van het houden van hernieuwbare brandstofeenheden zich niet beperkt tot het register hernieuwbare energie vervoer, maar ook mogelijk gemaakt wordt voor het register rapportage- en reductieverplichting vervoersemisies. Het geldt in het bijzonder voor de bedrijven die uitsluitend een rapportageverplichting hebben, te weten de leveranciers van uitsluitend LNG of CNG, en bijgevolg een rekening met een rapportage- en reductiefaciliteit moeten hebben. Op grond van het bepaalde in artikel 9.8.4.3 van de Wet milieubeheer krijgt deze rekening ook een overboekfaciliteit.

Onderdeel K (artikel 9.7.3.4)

Het tweede lid verduidelijkt dat ook bij een negatief saldo van HBE's een overboeking niet toegestaan is. Voor de toepassing voor zowel het eerste als het tweede lid geldt dat een negatief saldo op de rekening van een soort HBE leidt tot een verbod op overdracht van alle soorten HBE's, ongeacht of de rekeninghouder een positief saldo heeft voor die andere soorten.

Onderdeel L (artikel 9.7.4.1)

Aan de opsomming in het eerste lid wordt met het nieuwe onderdeel d de mogelijkheid toegevoegd om gasvormige hernieuwbare brandstof, die aan vervoer in Nederland geleverd wordt, in te boeken.

Onderdeel M (artikel 9.7.4.2)

Aan de opsomming in dit artikel wordt met onderdeel c de mogelijkheid toegevoegd om de in te boeken vloeibare biobrandstof te laten voldoen aan aanvullende vereisten. Deze vereisten worden bij of krachtens algemene maatregel van bestuur en betreffen onder meer het verbod op het gebruik van vloeibaar gemaakt aardgas waarvoor subsidie verleend is en vereisten die betrekking hebben op de levering aan een vergunninghouder accijnsgoederenplaats als variant van de levering aan de Nederlandse markt voor vervoer.

Onderdelen N en O (artikelen 9.7.4.4 en 9.7.4.5)

Met de nieuwe begripsomschrijving van hernieuwbare brandstof, die ook de gasvormige variant omvat, dient het bijvoeglijk naamwoord "vloeibaar" geschrapt te worden.

Onderdeel P (artikel 9.7.4.6)

Het eerste lid beschrijft welke soort HBE het register bijschrijft bij een inboeking van een geleverde hoeveelheid hernieuwbare energie vervoer. De soorten HBE's zijn afgestemd op de categorieën biobrandstoffen zoals bedoeld in artikel 3, vierde lid, onderdelen d en e, van de Richtlijn hernieuwbare energie, zijnde biobrandstoffen waarvan het gebruik gemaximeerd is (conventionele biobrandstoffen) enerzijds en biobrandstoffen die onderwerp van een minimum verbruiksniveau (geavanceerde brandstoffen) zijn anderzijds. In het artikel zijn in onderdeel a de conventionele biobrandstoffen gevat. Onderdeel b zijn de geavanceerde brandstoffen, te weten de hernieuwbare brandstoffen en biobrandstoffen die deel A van bijlage IX van de Richtlijn hernieuwbare energie opsomt. Onderdeel c vormt een restcategorie, bestaande uit gebruikte bak- en braadolie, categorie 1 en 2 dierlijke vetten (te weten deel B van bijlage IX van de richtlijn hernieuwbare energie), electriciteit en andere stoffen die niet onder onderdelen a of b vallen. De laatste zijn stoffen die meestal alternatieve toepassing kennen.

Onderdeel Q (artikel 9.7.4.7)

In het eerste lid van het artikel wordt "per soort" toegevoegd om rekening te houden met de nieuwe soorten HBE's.

Onderdeel R (artikel 9.7.4.8)

De dubbel telling van betere biobrandstoffen, met name de biobrandstoffen die uit gebruikte bak- en braadolie vervaardigd zijn, alsmede de dubbeltellingverificatie worden geschrapt. De regeling voor dubbel telling van betere biobrandstoffen was destijds bedoeld om de keuzevrijheid van de leverancier tot eindverbruik te beïnvloeden door het gebruik van de betere biobrandstof te belonen. Dit gebeurde door een dubbele HBE bij te schrijven, gerekend naar energie-inhoud, voor een ingeboekte hoeveelheid op de Nederlandse markt voor vervoer geleverde betere biobrandstof.

Met de introductie van de nieuwe soorten HBE's, de mogelijkheid om een grens te stellen aan het gebruik van (HBE's afkomstig van) conventionele biobrandstof en het invoeren van een subdoelstelling voor biobrandstoffen van lijst A annex IX van de Richtlijn hernieuwbare energie, is deze stimulering niet langer noodzakelijk. Bovendien betekent dubbel telling van de energie-inhoud van de geleverde biobrandstof een halvering van de inspanning op het gebied van hernieuwbare energie vervoer. Omdat de dubbel telling alleen onderdeel van de Richtlijn hernieuwbare energie is en dubbel telling in de Richtlijn brandstofkwaliteit niet mogelijk is, zou met het behoud van dubbel telling de brandstofleverancier in zijn hoedanigheid van rapportageplichtige, twee keer zoveel moeten doen. De gekozen systematiek beoogt echter te bewerkstelligen dat het zwaartepunt van beide verplichtingen van de brandstofleverancier bij de jaarverplichting (titel 9.7 van de Wet milieubeheer) komt te liggen en dat de brandstofleverancier, in zijn hoedanigheid van rapportageplichtige, door aan zijn jaarverplichting te voldoen in zijn hoedanigheid van leverancier tot eindverbruik, naar verwachting geheel of grotendeels ook aan zijn reductieverplichting voldoen zal.

Onderdeel S (artikel 9.7.4.12)

Dit betreft een technisch-juridische aanpassing, vanwege het schrappen van de dubbel telling en daarmee het vervallen van artikel 9.7.4.8.

Onderdeel T (artikel 9.7.4.13)

eerste en tweede lid

Met het schrappen van de dubbel telling van betere biobrandstof, kan de verwijzing naar de factor in het eerste lid geschrapt worden. In het tweede lid van het artikel wordt "per soort" toegevoegd om rekening te houden met de nieuwe soorten HBE's.

derde lid (nieuw)

De ambtshalve vaststelling kan ook tot gevolg hebben dat de inboeker meer HBE's verwerft voor de door hem ingeboekte hoeveelheid hernieuwbare energie vervoer. Dit lid bepaalt dat het bestuur van de NEa het aantal per soort te weinig ontvangen HBE's op de rekening van de inboeker in het register bijschrijft, maar bij het aantal bij te schrijven HBE's wel rekening houdt met de geldende spaarregels.

Onderdeel U (artikel 9.7.5.6)

eerste lid

In het eerste lid van het artikel wordt "per soort" toegevoegd om rekening te houden met de nieuwe soorten HBE's.

derde lid (nieuw)

Het derde lid bewerkstelligt dat het register geen spaaroverboeking doet dan nadat de reductieverplichting afgeschreven is. Deze bepaling treedt pas in werking wanneer de bepalingen in titel 9.8 van de Wet milieubeheer over de reductieverplichting van kracht worden.

Onderdeel V (artikel 9.7.6.1)

Het oorspronkelijke artikel is inmiddels uitgewerkt, maar wordt met dit wetsvoorstel vervangen met eveneens een overgangsartikel. Dit artikel bepaalt dat bij de overgang

naar de nieuwe systematiek van titel 9.7 van de Wet milieubeheer, waarin drie verschillende HBE's bestaan, het register een eventueel te sparen hoeveelheid HBE's omzet in HBE's conventioneel.

Onderdeel W (artikel 9.7.6.2)

Dit artikel komt te vervallen, omdat het inmiddels is uitgewerkt.

Onderdeel X (artikel 9.7.6.3)

Aan het artikel wordt een nieuw tweede lid toegevoegd opdat de NEa ook de bevoegdheid verkrijgt om een evenredige hoeveelheid HBE's, gerekend naar energie-inhoud, ambtshalve af te schrijven, indien de inboeker, die voor de inwerkingtreding van titel 9.7 van de Wet milieubeheer geregistreerde was, ten onrechte biotickets in eigendom heeft overgedragen of in zijn administratieve eindvoorraad van zijn biobrandstoffenbalans had opgenomen.

Onderdeel Y (titel 9.8)

Met onderdeel X wordt een geheel nieuwe titel in de Wet milieubeheer opgenomen. Titel 9.8 van de Wet milieubeheer vervangt de artikelen 2.9, 2.9a en 5.1 van het Besluit brandstoffen luchtverontreiniging en de artikelen 4 en 4a van de Regeling brandstoffen luchtverontreiniging.

Artikel 9.8.1.1

De in dit artikel opgenomen begripsomschrijvingen zijn alleen van toepassing in titel 9.8 van de Wet milieubeheer en de op die titel gebaseerde algemene maatregel van bestuur en ministeriële regeling en zijn daarom niet in artikel 1.1 van de wet milieubeheer opgenomen.

Benzine

Ongelode lichte olie is in artikel 26, tweede lid, van de Wet op de accijns gedefinieerd als de producten die vallen onder de GN-codes 2710 11 41, 2710 11 45 en 2710 11 49, terwijl de verwijzing naar artikel 28 van die wet bewerkstelligt dat andere varianten van benzine, zoals pure biobenzine en eventuele andere toevoegingen, onder de reikwijdte van het begrip vallen.

Betere fossiele brandstof

Het betreft fossiele brandstoffen die een lagere broeikasgasintensiteit gedurende de levenscyclus hebben dan 88,45 gCO_{2eq}/MJ. De broeikasgasintensiteit van de brandstof is vastgelegd in bijlage I, deel 3, onder 5 van de Uitvoeringrichtlijn FQD, terwijl de uitgangsnorm voor brandstoffen (94,1 gCO_{2eq}/MJ) in bijlage II, onderdeel b, van dezelfde richtlijn neergelegd is. De zes procent reductiedoelstelling volgt uit artikel 7bis, tweede lid, onderdeel a, van de Richtlijn brandstofkwaliteit. Het betreft onder meer vloeibaar gemaakt petroleum gas (LPG), gecomprimeerd aardgas (CNG), vloeibaar gemaakt aardgas (LNG), sommige vormen van waterstof en samengeperst synthetisch methaan die als motorbrandstof gebruikt worden.

Diesel

Diesel is in artikel 26, vierde lid, van de Wet op de accijns gedefinieerd als gasolie die valt onder de GN-codes 2710 19 41, 2710 19 45 en 2710 19 49, terwijl de verwijzing naar

artikel 28 van die wet bewerkstelligt dat andere varianten van diesel, zoals pure biobenzine en eventuele andere toevoegingen, onder de reikwijdte van het begrip vallen.

Uitslag tot vervoersgebruik

Uitslag tot vervoersgebruik in titel 9.8 van de Wet milieubeheer is wat levering tot eindverbruik in titel 9.7 van de Wet milieubeheer is, te weten uitslag tot verbruik als bedoeld in artikel 2 van de Wet op de accijns aan de bestemmingen die in artikel 9.8.1.2 van de Wet milieubeheer opgesomd zijn binnen Nederland. Dat de levering binnen Nederland dient te zijn, volgt uit het accijnsbegrip "uitslag tot verbruik".

Artikel 9.8.1.2

Dit artikel somt de voor titels 9.7 en 9.8 van de Wet milieubeheer relevante vervoersbestemmingen op. De opsomming is gelijk aan die neergelegd is in artikel 2.1 van het Besluit brandstoffen luchtverontreiniging, met dien verstande dat binnenvaartschepen buiten de reikwijdte gehouden zijn. Dit is toegestaan omdat de rapportage- en reductieverplichting van artikel 7bis, eerste lid, onderscheidenlijk het tweede lid, onderdeel a, van de Richtlijn brandstofkwaliteit aan de leverancier opgelegd zijn. Volgens artikel 2, achtste lid, van deze richtlijn is een "leverancier" de entiteit die brandstof langs een punt voert waar accijns wordt geheven of, indien geen accijns verschuldigd is, elke andere relevante, door de lidstaat aangewezen entiteit. In Nederland is geen accijns verschuldigd over leveringen van diesel aan de binnenvaart (rode diesel), terwijl Nederland de binnenvaart evenmin als entiteit voor de rapportage- en reductieverplichting aanwijst.

Onder de term mobiele machine vallen bijvoorbeeld locomotieven, vorkheftrucks en wegenbouwmachines. Zeeschepen vallen buiten de bestemmingen van dit artikel.

Artikel 9.8.1.3

Omwille van de verlaging van de administratieve lasten, zullen de kleine brandstofleveranciers bij algemene maatregel van bestuur worden uitgezonderd van de rapportage- en reductieverplichting. Deze uitzonderingmogelijkheid bestaat ook op grond van artikel 9.7.1.3 van de Wet milieubeheer. In de huidige regelgeving zijn die kleine leveranciers al uitgezonderd (zie artikel 4a van de Regeling brandstoffen luchtverontreiniging).

Artikel 9.8.1.4

De NEa heeft informatie van de Rijksbelastingdienst nodig om haar handhavingstaak te kunnen uitvoeren. Artikel 9.8.1.4 bepaalt daartoe dat de Belastingdienst de bij ministeriële regeling te benoemen gegevens op verzoek verstrekt aan de NEa, voor zover die gegevens noodzakelijk zijn voor de uitvoering van de taken van de NEa op grond van titel 9.8 van de Wet milieubeheer.

Die gegevens betreffen in elk geval de gegevens die nodig zijn voor het bepalen van de doelgroep door de NEa en de gegevens om opgaven van uitslag tot vervoersgebruik bij de NEa te controleren met de accijnsaangiften bij de Belastingdienst.

De Belastingdienst en de NEa zullen in een bestuursovereenkomst nadere afspraken maken over de wijze en frequentie van aanlevering van de bedoelde gegevens, alsmede over het detailniveau van die gegevens.

Artikel 9.8.2.1

eerste en derde lid

In dit lid is de zogenoemde reductieverplichting voor rapportageplichtigen vastgelegd. Ingevolge dit artikel moeten de rapportageplichtigen de uitstoot van broeikasgas gedurende de levenscyclus ten opzichte van de uitgangsnorm van de door hen tot vervoersgebruik uitgeslagen benzine en diesel beperken. Het betreft de leveringen van benzine en diesel aan de vervoersbestemmingen die artikel 9.8.1.2 van de Wet milieubeheer opsomt. Bij algemene maatregel van bestuur worden de kalenderjaren vastgesteld waarvoor de reductieverplichting geldt en waarbij de hoogte van de reductieverplichting (een percentage) worden vastgesteld. De uitgangsnorm is in de Uitvoeringrichtlijn FQD neergelegd en bedraagt 94,1 kgCO₂-equivalent/MJ.

tweede lid

De rapportageplichtige kan op drie manieren aan zijn reductieverplichting voldoen, te weten door het vergaren van voldoende HBE's of exploitatiereductie-eenheden (UER's) en door de levering van betere fossiele brandstof. Omdat de rapportageplichtige tevens over dezelfde leveringen van dezelfde brandstoffen een jaarverplichting heeft en hij aan zijn reductieverplichting met HBE's mag voldoen, bewerkstelligt de systematiek in titel 9.8 van de Wet milieubeheer dat de brandstofleverancier, die in zijn hoedanigheid van leverancier tot eindverbruik aan zijn jaarverplichting voldoet, in zijn hoedanigheid van rapportageplichtige geheel of grotendeels aan zijn reductieverplichting voldoet. Exploitatiereductie-eenheden zijn een aanvullende mogelijkheid om aan de reductieverplichting te voldoen, alsook de levering gedurende het kalenderjaar van betere fossiele brandstof zoals LPG, LNG en CNG.

Artikel 9.8.2.2

De rapportageplichtige moet aan zijn rapportage- en reductieverplichting voldoen in het register rapportage- en reductieverplichting vervoersemissie. Daarom is de leverancier tot eindverbruik verplicht om een rekening met een reductieverplichtingfaciliteit te hebben in het register rapportage- en reductieverplichting vervoersemissie.

Artikel 9.8.2.3

eerste lid

In dit lid is de rapportageverplichting opgenomen, die thans in artikel 2.9 van het Besluit brandstoffen luchtverontreiniging opgenomen is. De rapportageplichtige dient jaarlijks voor 1 maart van een kalenderjaar de hoeveelheid in het voorafgaande jaar tot vervoersgebruik uitgeslagen benzine, diesel en betere fossiele brandstof in het register rapportage- en reductieverplichting vervoersemissies op te voeren. Hoewel betere fossiele brandstoffen (brandstoffen die een lagere broeikasgasintensiteit gedurende de levenscyclus dan de uitgangsnorm hebben) ingevolge het bepaalde in artikel 9.8.2.1, tweede lid, van de Wet milieubeheer een manier zijn om aan de reductieverplichting te voldoen, is de opvoer verplicht. Dat betekent ook dat de leverancier van bijvoorbeeld alleen LPG, LNG of CNG een rapportageverplichting heeft, ook al heeft de brandstof voor hem een negatieve reductieverplichting tot gevolg. Bij de opvoer van geleverde betere fossiele brandstof, verlaagt het bestuur van de NEa de reductieverplichting van de rapportageplichtige ter grootte van de betere broeikasgasintensiteit gedurende de levenscyclus van de desbetreffende brandstof.

tweede lid

Het tweede lid verwoordt de omgekeerde bewijslast van de bestemmingen van de geleverde benzine, diesel en betere fossiele brandstof. Op basis van deze bepaling mag de NEa veronderstellen dat de uitslag tot vervoersgebruik van de rapportageplichtige even groot als zijn uitslag tot verbruik is, tenzij de rapportageplichtige het tegendeel aantoot. De gegevens over de uitslag tot verbruik van de rapportageplichtige ontvangt de NEa jaarlijks op grond van artikel 9.7.1.4 van de Wet milieubeheer van de Rijksbelastingdienst. Bestemmingen van benzine, diesel en fossiele brandstof buiten de reikwijdte van de rapportageverplichting zijn bijvoorbeeld gemalen, aggregaten en zeeschepen (leveringen van diesel aan de binnenvaart zijn vrijgesteld van accijns). Zonder deze wettelijke veronderstelling zou de NEa moeten bewijzen dat de rapportageplichtige alle benzine en diesel aan vervoersbestemmingen geleverd heeft. De manier waarop de rapportageplichtige aantoot dat de benzine, diesel en betere fossiele brandstof niet aan een vervoersbestemming geleverd is, kan in een algemene maatregel van bestuur of een ministeriële regeling worden verduidelijkt.

derde lid

Sommige benzine en diesel hebben volgens bijlage II, onderdeel b, van de Uitvoeringrichtlijn FQD een lagere broeikasgasintensiteit gedurende de levenscyclus dan de 93,3 onderscheidenlijk 95,1 gCO_{2eq}/MJ. Op grond van het derde lid mag de NEa veronderstellen dat de tot vervoersgebruik uitgeslagen benzine en diesel geen betere fossiele brandstof is, tenzij de rapportageplichtige het tegendeel aantoot. De manier waarop de rapportageplichtige aantoot dat de door hem geleverde benzine en diesel een betere fossiele brandstof is, kan in een algemene maatregel van bestuur of een ministeriële regeling worden neergelegd.

vierde lid

De accijnsaangifte kan door de onderneming of door de Belastingdienst achteraf worden aangepast. De hoeveelheid benzine, diesel of LPG (als onderdeel van het begrip betere fossiele brandstof) die de rapportageplichtige moet invoeren is gelijk aan de bij de accijnsaangifte opgegeven hoeveelheid. Vanwege de mogelijkheid dat de accijnsaangifte wordt gewijzigd, is de rapportageplichtige in dat geval verplicht om dergelijke wijzigingen door te geven aan de NEa. De rapportageplichtige dient de wijziging binnen een redelijke termijn na het vaststellen van de gewijzigde accijnsaangifte aan de NEa te melden.

vijfde lid

De gegevens die de rapportageplichtige moet opvoeren, zijn gebaseerd op de bijlagen van de uitvoeringrichtlijn FQD.

zesde lid

Deze grondslag is bedoeld om in een algemene maatregel van bestuur of een ministeriële regeling te bepalen op welke wijze de rapportageplichtige aantoot dat de door hem geleverde benzine, diesel en betere brandstof een bestemming hadden die niet onderdeel uitmaken van de opsomming van vervoersbestemmingen van artikel 9.8.1.2 van de Wet milieubeheer. Dezelfde grondslag kan ook gebruikt worden om in een algemene maatregel van bestuur of een ministeriële regeling regels te stellen over de wijze waarop de rapportageplichtige aantoot dat de door hem geleverde benzine en diesel een betere fossiele brandstof is. Op grond van deze bepaling zou een nieuwe vorm van verificatie geboden kunnen worden.

zevende lid

De bewaartermijn van vijf jaar hangt samen met de bevoegdheid voor het bestuur van de NEa om tot vijf jaar na dato de uitslag tot vervoersgebruik ambtshalve vast te stellen als blijkt dat hij onjuist was.

Artikel 9.8.2.4

eerste lid

Indien een rapportageplichtige de door hem in een kalenderjaar tot vervoersverbruik geleverde hoeveelheid benzine, diesel en betere fossiele brandstof niet invoert op zijn rekening, kan de reductieverplichting voor die rapportageplichtige niet vastgesteld worden. Om te voorkomen dat een rapportageplichtige op deze wijze onder de verplichting uit komt, geeft dit artikel het bestuur van de NEa de bevoegdheid om ambtshalve die hoeveelheid vast te stellen. Het bestuur zal zich daarvoor in beginsel baseren op de accijnsgegevens die bij de Belastingdienst bekend zijn.

tweede lid

De accijnsaangifte kan tot vijf jaar na dato worden aangepast. Dat betekent dat tot vijf jaar na het invoeren van de tot vervoersverbruik uitgeslagen benzine, diesel en betere fossiele brandstof op de rekening in het register kan blijken dat die invoer niet juist was. Om te voorkomen dat de rapportageplichtige op deze manier een te lage hoeveelheid invoert op zijn rekening, geeft dit artikel het bestuur van de NEa de bevoegdheid om ambtshalve tot vijf jaar na het kalenderjaar de hoeveelheid ingevoerde benzine, diesel en betere fossiele brandstof vast te stellen.

Dit lid biedt het bestuur van de NEa tevens de bevoegdheid om een ingevoerde hoeveelheid te verlagen als blijkt dat de invoer te hoog was. De invoer kan dus ook in het voordeel van de rapportageplichtige gewijzigd worden.

derde lid

In de bedoelde algemene maatregel van bestuur zal onder meer vastgelegd worden dat het bestuur van de NEa zich in beginsel baseert op de accijnsadministratie van de Belastingdienst.

Artikel 9.8.2.5

eerste lid

Op 1 april schrijft het bestuur van de NEa alle exploitatiereductie-eenheden (ook genoemd UER's) en het aantal en de soort HBE's af die de rapportageplichtige verschuldigd is over het voorafgaande kalenderjaar. De rapportageplichtige heeft dus tot 1 april van het kalenderjaar volgend op het kalenderjaar waarvoor de reductieverplichting geldt, de tijd om voldoende exploitatiereductie-eenheden en HBE's te verwerven.

tweede lid

Voor zover de rapportageplichtige, door het voldoen aan zijn jaarverplichting (een aantal per soort HBE's) in zijn hoedanigheid van leverancier tot eindverbruik, nog een reductieverplichting heeft, bepaalt het tweede lid dat bij algemene maatregel van bestuur regels vastgesteld worden. In deze algemene maatregel van bestuur zal onder meer vastgelegd worden dat het bestuur van de NEa eerst alle exploitatiereductie-eenheden afschrijft ter nakoming van de reductieverplichting en vervolgens voor een eventueel resterende reductieverplichting de HBE's afschrijft met inachtneming van de grenzen aan het gebruik van HBE's conventioneel die bij of krachtens paragraaf 9.7.3 van de Wet milieubeheer gesteld worden.

derde lid

Het achteraf op grond van artikel 9.8.2.4, tweede lid, van de Wet milieubeheer ambtshalve vaststellen van een gewijzigde tot vervoersverbruik uitgeslagen hoeveelheid benzine, diesel of betere fossiele brandstof kan een reductieverplichting tot gevolg hebben

die hoger dan het saldo van HBE's is. Voor die gevallen geeft dit artikellid het bestuur van de NEa de bevoegdheid om het verschil alsnog af te schrijven. Bij de afschrijving dient het bestuur van de NEa de bij of krachtens paragraaf 9.7.3 van de Wet milieubeheer gestelde minimum gebruik van HBE's geavanceerd en het maximum gebruik van HBE's conventioneel in acht te nemen.

vierde lid

Indien het achteraf op grond van artikel 9.8.2.4, tweede lid, van de Wet milieubeheer ambtshalve vaststellen van een gewijzigde tot vervoersverbruik uitgeslagen hoeveelheid benzine, diesel of betere fossiele brandstof een lagere reductieverplichting tot gevolg heeft en de rapportageplichtige met HBE's aan zijn reductieverplichting voldaan heeft, dan schrijft het bestuur van de NEa de bevoegdheid om HBE's bij te schrijven. In beginsel schrijft het bestuur van de NEa de soort te veel afgeschreven HBE's bij. Het aantal bij te schrijven HBE's is wel afhankelijk van de spaarruimte van de rapportageplichtige: voor zover de rapportageplichtige in zijn hoedanigheid van reductieplichtige gespaard heeft (de hoeveelheid te sparen HBE's is in dat geval gebaseerd op een percentage van zijn uitslag tot vervoersgebruik), dan wordt door de ambtshalve vaststelling ook zijn spaarruimte verlaagd. Exploitatiereductie-eenheden kunnen niet bijgeschreven worden en evenmin een overeenkomende hoeveelheid HBE's.

vijfde lid

Het bestuur van de NEa schrijft de reductieverplichting van de rekening van de rapportageverplichting af, ongeacht zijn saldo. Indien de afschrijving een tekort op de rekening tot gevolg heeft, dan geldt een wettelijke compensatieverplichting. De rapportageplichtige krijgt tot 1 april volgend op het kalenderjaar waarin het tekort is ontstaan de tijd om het tekort aan te zuiveren. Een gevolg van een tekort is dat de rapportageplichtige geen HBE's kan overboeken (zie artikel 9.7.3.4 van de Wet milieubeheer).

Artikel 9.8.3.1

Nadat artikel 9.8.2.1 bepaald heeft dat de rapportageplichtige ook met behulp van exploitatiereductie-eenheden aan zijn reductieverplichting voldoen mag, bepaalt dit artikel dat de bijdrage van een exploitatiereductie-eenheid aan het behalen van de reductieverplichting een $\text{kgCO}_2\text{-equivalent}$ groot is. Het fenomeen exploitatiereductie-eenheid is ontleend aan de *upstream emission reduction* als bedoeld in bijlage I, deel 1, onderdeel d, van de Uitvoeringsrichtlijn FQD.

Artikel 9.8.3.2

Ingevolge dit artikel zal in een algemene maatregel van bestuur vastgelegd worden op welke wijze de rapportageplichtige exploitatiereductie-eenheden verwerven kan.

Artikel 9.8.3.3

Ingevolge een interpretatie van de ILUC-richtlijn, komen exploitatiereductie-eenheden niet in aanmerking voor sparen.

Artikel 9.8.3.4

Dit artikel biedt de grondslag voor het vaststellen van de reductiebijdrage van de HBE. Op deze manier kan een inspanning van de brandstofleverancier in zijn hoedanigheid van leverancier tot eindverbruik (een hoeveelheid GJ), vertaald worden in een inspanning in zijn hoedanigheid van rapportageplichtige (een broeikasgasreductiebijdrage in kgCO₂-equivalent). De algemene maatregel van bestuur bepaalt welke gegevens het bestuur van de NEa bij zijn berekening betrekken moet.

Artikel 9.8.3.5

De vermogensrechtelijke bepalingen van paragraaf 9.7.3 van de Wet milieubeheer zijn van overeenkomstige toepassing.

Artikel 9.8.4.1

Het register rapportage- en reductieverplichting vervoersemissies is het kerninstrument voor de verplichting voor titel 9.8 van de Wet milieubeheer. Het register ondersteunt de naleving van die verplichting en de overdracht tussen ondernemingen van de voor die naleving benodigde HBE's. Het register is gemodelleerd naar het register hernieuwbare energie vervoer. Het register hernieuwbare energie vervoer en het register rapportage- en vervoersemissies worden gezamenlijk als het register energie voor vervoer aangeduid.

Artikel 9.8.4.2

eerste lid

De bij ministeriële regeling te stellen regels over werking, organisatie, beschikbaarheid en beveiliging van het register betreffen onder andere de tijden waarop het register beschikbaar is en de voorwaarden waaronder rekeninghouders toegang krijgen tot hun rekening.

tweede lid

De bevoegdheid om voorwaarden voor het gebruik van het register vast te stellen betreft de zogenoemde gebruiksvoorwaarden. Deze zien onder andere op de aansprakelijkheid voor fouten in de registratie.

Artikel 9.8.4.3

eerste lid

Het register rapportage- en reductieverplichting vervoersemissies bestaat uit rekeningen met een rapportage- en reductiefaciliteit en een overboekfaciliteit. Omdat de meeste rapportageplichtigen tevens leverancier tot eindverbruik zijn en de registers op technisch niveau geïntegreerd zijn, betekent deze bepaling dat de leverancier tot eindverbruik een reductiefaciliteit bij zijn rekeningen in het register hernieuwbare energie vervoer verkrijgt.

tweede lid

Een rapportageplichtige krijgt slechts één rekening. Deze beperking is ingegeven door de begrenzing van de spaarmogelijkheid (zie artikel 9.7.5.6 en 9.8.4.6 van de Wet milieubeheer), omdat het hebben van meer rekeningen het voor een onderneming mogelijk maakt om die spaarbeperkingen te omzeilen.

derde lid

De bij ministeriële regeling te stellen regels over het openen, bijhouden en beheren van de rekening hebben onder andere betrekking op de bij het openen te verstrekken

gegevens, de toegang door medewerkers van de onderneming tot de rekening en eventuele verplichtingen met betrekking tot omgang met de inlogcodes en dergelijke.

Artikel 9.8.4.4

Dit artikel maakt dat het bestuur van de NEa niet te allen tijde gehouden is om een rekening te openen of in stand te houden.

eerste lid, onderdeel a

Het bestuur van de NEa hoeft niet op het verzoek om een rekening te openen in te gaan als de verzoeker niet de hoedanigheid van rapportageplichtige bezit.

eerste lid, onderdeel b

Indien het bestuur vermoedt dat in het register frauduleuze handelingen worden verricht met een rekening, heeft het de mogelijkheid om die rekening of een faciliteit van die rekening (tijdelijk) te blokkeren in afwachting van de uitkomsten van onderzoek.

eerste lid, onderdeel c

De uitkomst van het onderzoek naar frauduleuze handelingen kan zijn dat de rekening wordt opgeheven. Ook indien de rekeninghouder de hoedanigheid voor het hebben van een rekening heeft verloren, kan het bestuur van de NEa de rekening opheffen.

derde lid

Bij algemene maatregel van bestuur worden nadere regels gegeven omtrent weigeren een rekening te openen en het blokkeren en opheffen van rekeningen. In elk geval zal worden bepaald dat een rekening alleen kan worden opgeheven indien geen verplichtingen meer aan die rekening gekoppeld zijn; de rapportageplichtige moet zijn reductieverplichting voldaan hebben, met inbegrip van eventuele verhogingen met betrekking tot voorgaande jaren.

vierde lid

De rapportageplichtige zal, voordat het bestuur van de NEa zijn rekening opheft, een redelijke termijn krijgen om een eventueel saldo aan HBE's over te dragen. Een saldo van HBE's mag de bevoegdheid van de NEa om de rekening op te heffen echter niet gijzelen.

Artikel 9.8.4.5

Deze bepaling voorziet in de bevoegdheid om de kosten voor het register rapportage- en reductieverplichting vervoersemissies door te berekenen aan de gebruikers. De door de gebruikers te betalen heffing zal niet meer zijn dan het bedrag dat nodig is om de kosten van het register te dekken.

Artikel 9.8.4.6

HBE's kunnen worden gespaard. Voor de rapportageplichtige geldt dat hij een deel van het aantal HBE's dat na het voldoen aan de jaarverplichting (titel 9.7 van de Wet milieubeheer) en reductieverplichting op zijn rekening staat, kan sparen. Voor het aantal te sparen HBE's wordt bij algemene maatregel van bestuur een limiet gesteld en houdt rekening met de limieten die de rapportageplichtige in zijn hoedanigheid als rekeninghouder in het register hernieuwbare energie vervoer heeft.

HBE's die boven het spaarlimiet uitkomen, worden door het bestuur van de NEa afgeschreven van de rekening van de rapportageplichtige.

Onderdelen Z (artikel 18.2f), AA (artikel 18.6b) en BB (artikel 18.16s)

In het huidige voorstel is aansluiting gezocht bij het bestaande bevoegdheden van toezicht handhaving van de NEa. De artikelen 18.2f, 18.6b en 18.16s van de Wet milieubeheer zijn aan het wetsvoorstel aangepast, met dien verstande dat de verwijzingen naar de grondslag van de regelgeving brandstoffen luchtverontreiniging geschrapt zijn. Omwille van de leesbaarheid van de artikelen is de onderverdeling in artikelleden geschrapt en is het aantal artikelen verminderd door het benoemen van het beginartikel en het eindartikel van reeks opeenvolgende artikelen. Nieuw is de strafbaarstelling van het verbod van duurzame doorlevering van ingeboekte hoeveelheden biobrandstof, dat als een verbetering van de handhavende bevoegdheden van de NEa geldt.

DE STAATSSECRETARIS VAN INFRASTRUCTUUR EN MILIEU,

S.A.M. Dijkema